

Η Κουκουβίστα

ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ „Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ,,
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΧΡΟΝΟΣ 12ος - ΤΕΥΧΟΣ 54, ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1986

Ιδιοκτήτης - εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΤΟ ΤΣΕΡΝΟΜΠΙΛ ΚΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ

Για το πρόσφατο τραγικό ατύχημα στο πυρηνικό εργοστάσιο του Τσερνόμπιλ θα γίνει αυτή τη φορά ο λόγος. Ένα ατύχημα που αναστάτωσε την ανθρωπότητα όχι μόνο για τις καταστροφές και τις ανθρώπινες απώλειες που προκάλεσε, αλλά κυρίως, για τις απρόβλεπτες —ελπίζουμε, όχι τραγικές— συνέπειες που πιθανόν να υπάρξουν στο αμέσως προσεχές ή στο απώτερο μέλλον.

Η αναστάτωση αυτή προκλήθηκε κυρίως εξ αιτίας της αδυναμίας της επιστήμης να απαντήσει με τρόπο σαφή και κατηγορηματικό στα εναγώνια, απλά και καθημερινά ερωτήματα που διατύπωσε η παγκόσμια κοινή γνώμη σχετικά με τους κινδύνους από το πυρηνικό ατύχημα. Την αδυναμία αυτή της επιστήμης να ενημερώσει τον απλό άνθρωπο, εκμεταλλεύτηκαν έξυπνα και επιδέξια οι κάθε λογής επιτήδριοι, που για πολιτικούς ή οικονομικούς σκοπούς έσπευσαν να καλλιεργήσουν ένα κλίμα γενικώτερης δυσπιστίας απέναντι στην επιστήμη, δημιουργώντας μια ατμόσφαιρα γενικής σύγχυσης και μαζικής υστερίας, συσκοτίζοντας τις πραγματικές διαστάσεις του προβλήματος, περιπλέκοντας τις προσπάθειες για τη σωστή αντιμετώπισή του. Πιστεύοντας ότι το πρόβλημα μας επιβάλλει μια πιο ουσιαστική και ψυχραιμη προσέγγιση, αφήνουμε τα αναπάντητα ερωτήματα για τους ειδικούς και προσπαθούμε να καταλήξουμε σε κάποια λογικά συμπεράσματα.

Όπως λοιπόν γνωρίζουμε, ο άνθρωπος με τη λήξη του τελευταίου μεγάλου πολέμου, δρέθηκε να έχει στην κατοχή του μια καινούργια, πανίσχυρη δύναμη: τ η ν π υ ρ η ν ι κ ή ε ν ε ρ γ ε ι α. Μέσα σ' ένα κλίμα «ψυχρού πολέμου», γενικής δυσπιστίας και έλλειψης διαλόγου, πολύ γρήγορα ο κόσμος αποδύθηκε σε ένα ξέφρενο ανταγωνισμό στον τομέα των εξοπλισμών, γεμίζοντας κάθε γωνιά του πλανήτη του με ατομικά όπλα, ικανά να επιφέρουν την ολοκληρωτική καταστροφή κάθε μορφής ζωής στη γη, μέσα σε ελάχιστο χρόνο. Φθάσαμε λοιπόν να μιλάμε για τη λογική της «ισορροπίας του τρόμου» και να ζούμε καθημερινά κάτω από την απειλή του πυρηνικού ολέθρου.

Ταυτόχρονα, η σταδιακή εξάντληση των αποθεμάτων του πλανήτη σε υγρά καύσιμα δημιούργησε το γνωστό μας ε ν ε ρ γ ε ι α κ ό π ρ ό β λ η μ α, αναγκάζοντας πολλές ανα-

πτυγμένες αλλά και αρκετές υπανάπτυκτες χώρες να προχωρήσουν στην κατασκευή και εγκατάσταση πυρηνικών εργοστασίων για την παραγωγή φθηνής ηλεκτρικής ενέργειας. Η λειτουργία όμως των πυρηνικών εργοστασίων συνεπάγεται μεγάλους κινδύνους, τόσο για το φυσικό περιβάλλον όσο και για κάθε μορφή ζωής, αφού δεν κατάφερε ο άνθρωπος ακόμα να υποτάξει απόλυτα στη θέλησή του, την πανίσχυρη αυτή μορφή ενέργειας.

Φθάνουμε λοιπόν σήμερα στο σημείο να προβληματιζόμαστε για το αν θα πρέπει να σταματήσουμε τη λειτουργία των πυρηνικών εργοστασίων, ακόμα και για ειρηνικούς σκοπούς, ή να τη διατηρήσουμε κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις. Η πρώτη άποψη είναι βέβαια αρκετά αποτελεσματική, αφού με την κατάργηση των πυρηνικών εργοστασίων παύει να υπάρχει αυτόματα και ο κίνδυνος καταστροφής τόσο από την ειρηνική, όσο και από την πολεμική χρήση της πυρηνικής ενέργειας. Όμως, σίγουρα αυτή η άποψη δεν δίνει —τουλάχιστον προς το παρόν— ικανοποιητική λύση στο ενεργειακό πρόβλημα.

Μήπως θά 'πρεπε λοιπόν η παγκόσμια κοινή γνώμη να συνειδητοποιηθεί και να δραστηριοποιηθεί έγκαιρα στην κατεύθυνση της πίεσης των κυβερνήσεων —κυρίως των μεγάλων δυνάμεων— για έναρξη, επιτέλους, ουσιαστικού διαλόγου, σταδιακού παγώματος και στη συνέχεια κατάργηση των εξοπλισμών, μέσα σ' ένα κλίμα αποκατάστασης της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, της ύφεσης και της στενής συνεργασίας σε θέματα πυρηνικής τεχνολογίας και ασφάλειας;

Όταν τόσοι επιστήμονες υποταγμένοι από τις πολιτικές ηγεσίες πέτυχαν να καταστήσουν τόσο αποτελεσματικά για την καταστροφή του ανθρώπου τα πυρηνικά όπλα, γιατί να μην μπορέσουν, ενωμένοι αυτή τη φορά, με την επιδοκιμασία και τη συμπαράσταση της παγκόσμιας κοινής γνώμης, να πετύχουν την ασφαλή χρήση της πυρηνικής ενέργειας προς όφελος του ανθρώπου;

Σίγουρα οι λαοί όλου του κόσμου διαθέτουν και τη θέληση και τα μέσα να επιβάλλουν και να καταστήσουν σεβαστή από τις πολιτικές ηγεσίες την άποψή τους. Η Ε ι ρ ή ν η ε ί ν α ι κοινή υπόθεση Ο Λ Ω Ν !

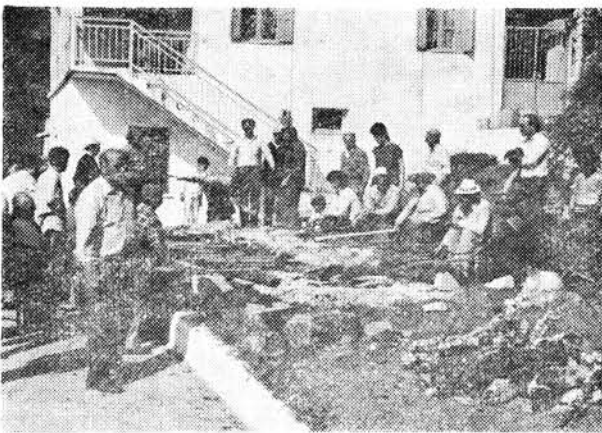
ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Για πρώτη φορά στα τελευταία χρόνια το χωριό συγκέντρωσε τόσο πολύ κόσμο για τις μέρες του Πάσχα! Μια διαπίστωση κι ένα γεγονός ιδιαίτερα ευχάριστο, αφού όλοι μας είχαμε την ευκαιρία και τη χαρά να ανταμώσουμε με γνωστούς, συγγενείς, φίλους χωριανούς μετά από κάποιο μεγάλο ή μικρό χρονικό διάστημα. Δεν ήταν λίγοι εκείνοι που αποδιωγμένοι από τον εξαντλητικό και απάνθρωπο ρυθμό ζωής των πόλεων κατέφθασαν στο χωριό από τις αρχές της Μεγάλης Βδομάδας, κάποιοι βέβαια συνταξιούχοι, αδειούχοι εργαζόμενοι, μαθητές ή φοιτητές. Αυτό ήταν το «πρώτο κύμα» που έδωσε κάποια «κίνηση» στο χωριό.

Αυτή η «πρώτη φουρνιά» έδωσε μετά από «επιτόπια εκτίμηση» το σύνθημα για τη γενική προσέλευση και των υπολοίπων. Σε αυτό βέβαια βοήθησε, ειδικά φέτος, ο θαυμάσιος καιρός —η Άνοιξη είχε πιάσει για τα

Χαρακτηριστικό στιγμιότυπο από την Κυριακή του Πάσχα (Πασσαλέϊκα)

καλά, καταπράσινο το χωριό— το Πάσχα «έπεφτε» φέτος αργά, η Πρωτομαγιά κοντά στις αργίες και οι περισσότεροι μπόρεσαν να παρατείνουν την παραμονή τους.

Έτσι λοιπόν, από το απόγευμα της Μεγάλης Παρασκευής οι χωριανοί μας άρχισαν να καταφθάνουν μαζικά με κάθε πρόσφορο μέσο. Δεν ήταν λίγοι αυτοί που κάλεσαν φίλους τους ή συγγενείς να περάσουν το Πάσχα στο χωριό. Άνοιξαν λοιπόν τα σπίτια, γέμισαν κόσμο, φωνές, χαρές παιδικές, προετοιμασίες. Το βράδυ στην Ακολουθία του Επιταφίου, ο χώρος της εκκλησίας του Άη-Γιώργη, κατακλύστηκε από τους χωριανούς. Γεμάτη η πλατεία την ώρα της περιφοράς του Επιταφίου.

Το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου αυξημένη η κίνηση

στην πλατεία και στα μαγαζιά. Αρκετοί είναι εκείνοι που βγήκαν να προϋπαντήσουν τους δικούς τους από την Αθήνα και τις άλλες πόλεις. Άλλοι για να συμπληρώσουν τα ψώνια και τις προμήθειές τους. Και στο δρόμο, παντού σε κάθε βήμα, χειραφίες, φιλικόι χαιρετισμοί, χαμογελαστά πρόσωπα.

Την μεγάλη προσέλευση των χωριανών είχαν προβλέψει έγκαιρα και οι μαγαζάτορες του χωριού, κάνοντας τις απαραίτητες προμήθειες για να καλύψουν την αυξημένη ζήτηση των ημερών αυτών. Ήδη από την Μεγάλη Πέμπτη άρχισαν να σφάζονται τα αρνιά και να ετοιμάζονται για το πατροπαράδοτο σουβλισμα και ψήσιμο την Κυριακή του Πάσχα. Βέβαια δεν ήταν λίγοι οι χωριανοί, που προτίμησαν για σιγουριά να φέρουν μαζί τους τις προμήθειές τους από την πόλη.

Στις γειτονιές γίνονται οι τελευταίες ετοιμασίες για το ψήσιμο των αρνιών. Κανονίζονται επιτόπου και λύνονται όλα τα προβλήματα. Καθαρίζονται οι αυλές και τ' αλώνια για το ψήσιμο, συγκεντρώνονται ξύλα και λατσούδια. Μεταφέρονται και τοποθετούνται τα «πάτερα» να είναι έτοιμα. Κανονίζεται η ώρα συγκέντρωσης. Όλοι συμφωνούν να μαζευτούν χωρίς να ανάψουν τις φωτιές, να μην τους πιάσει το μεσημέρι. Στη συνέ-

Επιστολές που λάβαμε

Στο δελτίο μας έφτασε η παρακάτω επιστολή την οποία δημοσιεύουμε γιατί θίγει ένα σοβαρό, πιστεύουμε πρόβλημα.

ΣΚΑΛΙΑ ΣΤΑ ΤΣΙΡΩΝΕΪΚΑ

Είναι αλήθεια ότι στο χωριό μας έγιναν πολλά έργα από την κοινότητα και τον σύλλογό μας.

Το αυτοκίνητο περνά σχεδόν από όλους τους μαχαλάδες του χωριού, μόνο στα Τσιρωνεϊκά, όχι αυτοκίνητο δεν πάει αλλά ούτε γίδια δεν κατεβαίνουν στα σκαλιά που δεν υπάρχουν.

Ο δρόμος αυτός ήταν και είναι ο σπουδαιότερος για όλο το χωριό πηγαίνοντας στα χωράφια και στα αμπέλια. Περισσότερο δε για τους χωριανούς που μένουν χειμώνα - καλοκαίρι δίνοντας ζωντάνια και πνοή στο χωριό μας.

Όσοι απ' αυτούς έχουν και μεγάλα ζώα για τις δουλειές τους, έχουν σοβαρό πρόβλημα στο ανεβοκατέβασμα στα σκαλοπάτια.

Σε αυτή τη γειτονιά είμαστε πέντε με έξι οικογένειες που θέλουμε να πηγαίνουμε στο χωριό, φτιάχνοντας κάτι στα πατρικά μας σπίτια. Το μόνο εμπόδιο είναι ο δρόμος και προπαντός το ανεβοκατέβασμα στα σκαλιά που τώρα είναι ρέμα.

Νομίζω ότι όλα γίνονται αρκεί νά υπάρχει θέληση. Τόσα χρήματα έχουν ξοδευτεί στο χωριό ως ξοδευτεί και κάτι ακόμα. Τέσσερα με πέντε κυδικά αμοχάλικο αν μεταφερθεί με ένα μουλάρι, λύνεται το πρόβλημα.

Ας το δουν οι κύριοι αρμόδιοι του χωριού και ας αποφασίσουν.

ευχαριστώ
Αλέκος Βλάχος

χειρα στα σπίτια ολοκληρώνονται οι ετοιμασίες. Οι νοικοκυρές κάνουν κουμάντο για το αυριανό γιορταστικό τραπέζι, για τους μεζέδες που θα βγάλουν στην παρέα που θα ψήνει τα αρνιά. Ετοιμάζονται οι μαγειρίτσες και οι συσκωταριές. Οι άνδρες ετοιμάζουν και σουβλίζουν το αρνί. Από κοντά οι νεώτεροι! Οι πατροπαράδοτες συνήθειες περνάνε απ' τη μια γενιά στην άλλη. Δεν χάνονται!

Κατηφορίζοντας στην πλατεία, από το Πνευματικό Κέντρο ακούγεται κλαρίνο που παίζει δημοτικούς σκοπούς. Το χορευτικό συγκρότημα των νέων παιδιών ετοιμάζει χορευτικό πρόγραμμα με δημοτικά τραγούδια. Συζητούνται οι λεπτομέρειες για την εκδήλωση της Κυριακής.

Μεγάλο Σάββατο, δράδυ! Η εκκλησία και ο αυλόγυρος κατάφωτα! Κόσμος πολύς μέσα κι έξω απ' την εκκλησία παρακολουθεί με κατανύξη τη λειτουργία της Αναστάσεως. Σε λίγο σβήνουν τα φώτα. Ακολουθεί το «Δεύτε, λάβετε φως!» Η πλατεία πλημμυρίζει αναμμένα καιριάρια, λαμπάδες, παιδικά χαμόγελα! Ο ιερέας ακολουθούμενος από τον ψάλλη και όλο το εκκλησιασμα βγαίνει στο πρασιό. Ο κόσμος με συγκίνηση περιμένει το χαρμόσυνο μήνυμα. Και σε λίγο, ανάμεσα σε χαρμόσυνες καμπανοκρουσίες, σε χειραψίες και φιλιά, φωτοβολίδες και βεγγαλικά, ακούγεται το ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Το επαναλαμβάνουν πλήθος στόματα ανταλλάσσοντας ευχές και φιλιά. Στα πρόσωπα όλων ζωγραφισμένη η χαρά και η ελπίδα: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Κυριακή πρωί! Πραγματική λαμπριάτικη μέρα! Άνοιξη, χαρά Θεού! Το χωριό λουσμένο στον ήλιο, πνιγμένο στο πράσινο. Από όλες τις γειτονιές, οι καπνοί που ανεβαίνουν ψηλά, φανερώνουν τις θέσεις που διάλεξαν οι παρέες για να ψήσουν τον πατροπαράδοτο οδελιά. Σε κάθε παρέα ένας έχει το πρόσταγμα. Αυτός δίνει οδηγίες για τη φωτιά, για τα ξύλα, για το πότε θα πρέπει να «πέσει» η φωτιά, να απλωθούν τα κάρβουνα, να σκεπαστούν με στάχτη, να μπουν πάνω στα πάτερα, στη σειρά όλα τα αρνιά. Άλλη παρέα, έπιασε «δουλειά» από νωρίς, τ' αρνιά έχουν αρχίσει κιόλας να γυρίζουν στη σούβλα. Άλλοι καθυστερημένοι, ανάβουν τις φωτιές. Καθώς περνάει η ώρα, όλο και περισσότερος κόσμος σε κάθε παρέα. Οι νεώτεροι αλλάζουν πόστο με τους μεγαλύτερους. Οι γυναίκες κερνούν τους ψήστες και τους περαστικούς επισκέπτες από τις άλλες παρέες με κρασί και μεζέδες. Στο μαγνητόφωνο δημοτικά τραγούδια, πιάνονται σιγά - σιγά στο χορό όλοι, αρχίζουν το τραγούδι και το γλέντι!

Την ίδια ώρα, γύρω στις 10.00', από την πλατεία του χωριού ξεκινάει και το χορευτικό μας συγκρότημα από νέους ντυμένους με τις παραδοσιακές μας στολές. Οι νέοι με φουστάνελες, οι κοπέλλες με τα σεγκούνια, κατευθύνονται όλοι προς την πρώτη παρέα. Τους συνοδεύουν ο Τάκης Λευκαδίτης (Μερακλή) με το κλαρίνο του και ο Γιάννης Κολλύρης με το τουμπτελέκι. Μαζί με τους χορευτές και ο Νίκος Σεφερλής, ντυμένος με τη φουστάνελα, με τη γκλίτσα στο χέρι, ταγάρι στον ώμο, μαντήλα στο κεφάλι και μουστάκι... κολοκοτρωνέικο, ξεσηκώνει τον κόσμο για χορό και κέφι δίνοντας ένα ξεχωριστό χρώμα στη γιορτή.

Πρώτος σταθμός η Κακοτράχη. Μικρή η παρέα που

ψήνει εδώ, μόλις τρία (3) αρνιά, αλλά μεγάλο το κέφι. Οι νέοι πιάνουν το χορό, συμπαρασύρουν και τον υπόλοιπο κόσμο, ακολουθούν ευχές, φιλιά, Χριστός Ανέστη, κεράσματα και το χορευτικό συγκρότημα ανηφορίζει για την παρέα στις Ματζίνες. Εδώ η παρέα μεγαλύτερη. Πέντε (5) αρνιά, έχει κιόλας ανάψει το κέφι, οι νέοι πιάνουν το χορό, κλαρίνο και τουμπτελέκι παίζουν τους αθάνατους σκοπούς μας, οι γιορταστές ενθουσιάζονται, ο παπά-Τάκης που ψήνει εδώ με την οικογένειά του, μπαίνει μπροστά, πιάνει το μαντήλι και σέρνει το χορό. Ακολουθούν και πάλι κεράσματα, ευχές και το χορευτικό συγκρότημα κατηφορίζει τραγουδώντας το όμορφο δημοτικό τραγούδι «Ας παν' να δουν τα μάτια μου, πώς τα περνάει η αγάπη μου», προς την παρέα που ψήνει στου Αποστολόπουλου (Γιωργέλη). Πολύς ο κόσμος εδώ, μεγάλη παρέα, δεκατέσσερα (14) αρνιά, υποδέχεται με χειροκροτήματα, ευχές και το χορευτικό συγκρότημα κατηφορίζει τραγούδι κέφι κι εδώ. Ο κόσμος συνοδεύει τους νέους με τραγούδια καθώς κατηφορίζουν στα «Πασσαλείκα». Μεγάλη η παρέα κι εδώ, δεκαεπτά (17) αρνιά! Ο χορός εδώ έχει ανάψει για τα καλά! Επικρατεί γενικό ξεφάντωμα! Οι χορευτές κλείνουν το δρόμο! Τα αυτοκίνητα με τους περαστικούς σταματάνε, συμμετέχουν κι αυτοί στο γλέντι. Οι νέοι παρασέρνουν στο χορό τον πρόεδρο του χωριού Τάκη Βλάχο και τον πρόεδρο του Συνδέσμου μας Τόλη Χαμηλό. Το ξεφάντωμα γενιεύεται.

Στη συνέχεια το χορευτικό κατηφορίζει για την πλατεία. Δεκατρία (13) αρνιά εδώ, θερμή υποδοχή στο συγκρότημα κι η επίσκεψη στις παρέες συνεχί-

Η χορευτική μας ομάδα και οι μουσικοί μας μαζί με τον πρόεδρο του Δ. Σ. στην πλατεία

ζεται. Στα «Κολλυρέικα» δώδεκα (12) αρνιά. Στην Παναγία είκοσι (20). Μεγάλη η παρέα, η μεγαλύτερη του χωριού, πολύς ο κόσμος. Πιάνει το μαντήλι, μαζί με τους νέους, ο πρόεδρος του Συλλόγου Λαμίας κ. Γιάννης Χαμηλός, μπαίνει μπροστά ενώ το κλαρίνο συνοδεύει το τραγούδι του δημοτικού τραγουδιστή Κ. Ξύδη. Το μεσημέρι πλησιάζει, το κέφι και το γλέντι συνεχίζονται, το χορευτικό κλείνει τις επισκέψεις του περνώντας από την παρέα στη Μπαρμπέση, οχτώ (8) αρνιά, και τέλος από τα «Μαντήικα», τέσσερα (4) αρ-

νιά, όπου επικρατεί το ίδιο κέφι, και η ίδια θερμή υποδοχή στο χορευτικό συγκρότημα.

Στις περισσότερες παρέες το ψήσιμο έχει τελειώσει, τα αρνιά είναι ήδη έτοιμα. Οι ψήστες σηκώνουν τις σούβλες, από τη φωτιά, τις κρατάνε σταυρωτά, και όλη η παρέα μαζί ψέλνει το «Χριστός Ανέστη», εύχονται «και του χρόνου με υγεία» και αρχίζουν να μεταφέρουν τα αρνιά στο σπίτι ανταλλάσσοντας μεταξύ τους πειράγματα χαιρετώντας τους υπόλοιπους φίλους. Ενώ τα λαίμαργα μικρά, караδοκούν να αρπάξουν καμμία ξεροψημένη πετσούλα. Το γλέντι θα συνεχιστεί μέχρι αργά τ' απόγευμα σ' όλα τα σπίτια.

Έτσι γιορτάστηκε φέτος το Πάσχα στο χωριό. Μέσα σ' ένα κλίμα αγάπης, αδελφοσύνης, ομόνοιας, σύμφωνα με τα πατροπαράδοτα ήθη και έθιμα.

Παραδοσιακό γλέντι στον Άν-Γιώργη

Τη Δευτέρα του Πάσχα, μετά τη λειτουργία στην εκκλησία, το χορευτικό μας συγκρότημα παρουσίασε ένα ακόμα πρόγραμμα με τους αθάνατους δημοτικούς μας χορούς στο χοροστάσι αναβιώνοντας παλιό έθιμο του χωριού, που συνήθιζε μετά τη λειτουργία, την ίδια μέρα, στον ίδιο χώρο, να μαζεύεται, να χορεύει και να γλεντάει. Η όμορφη αυτή πρωτοβουλία έγινε δεκτή με μεγάλο ενδιαφέρον και ιδιαίτερη συγκίνηση από τους χωριανούς που κατέκλυσαν την πλατεία.

Ακόμα μια εμφάνιση της χορευτικής μας ομάδας στην πλατεία

Το χορευτικό συγκρότημα χόρεψε αντιπροσωπευτικούς χορούς από διάφορες περιοχές της πατρίδας μας, καλαματιανούς, συρτούς, τσάμικους, ηπειρώτικους, φωρώντας και πάλι τις παραδοσιακές ενδυμασίες του τόπου μας. Τραγούδια έπαιξε ο Τάκης Λευκαδότης με το κλαρίνο του, τραγούδησε και πάλι με την ωραία του φωνή ο δημοτικός τραγουδιστής Κ. Ξύδης και συνόδεψε με το τσεμπέλεκι του ο Γιάννης Κολλύρης. Οι χωριανοί ενθουσιασμένοι από την όμορφη εκδήλωση και από τους αθάνατους ήχους των δημοτικών μας τραγουδιών, μπήκαν στο χορό, έσυραν τα μαντήλια τους και σε λίγο το γλέντι, ο χορός και το τραγούδι γενικεύθηκαν. Παρόντες ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Τάκης Βλάχος, ο παπα-Τάκης Χασιακός, οι πρόε-

δροι των Συλλόγων Αθήνας και Λαμίας, Αποστόλης Χαμηλός και Γιάννης Χαμηλός, που έσυραν πρώτοι το χορό.

Η όμορφη αυτή εκδήλωση συγκίνησε τον κόσμο που έσπευσε να συγχαρεί τους συντελεστές της, τα νέα παιδιά που χόρεψαν με αγάπη και ενθουσιασμό τους παραδοσιακούς μας χορούς, αποδεικνύοντας ότι οι παραδόσεις και οι ρίζες κρατάνε, είναι αιώνιες, αποτελούν οδηγό και πηγή έμπνευσης της νεολαίας για τη σημερινή δύσκολη εποχή.

Πιστεύουμε πως το χωριό, πάντα μονιασμένο και αγαπημένο θά 'χει τη χαρά να δημιουργεί και να απολαμβάνει παρόμοιες ευχάριστες στιγμές στο μέλλον.

Καθαριότητα στο χωριό

Το χωριό μας υποδέχτηκε τους πολυάριθμους φίλους του πεντακάθαρο! Χάρη στην σχετική πρόδλεψη του Κοινοτικού Συμβουλίου και του προέδρου κ. Τάκη Βλάχου και τις επίμονες προσπάθειες και φροντίδες του Γιάννη Κουφού, το χωριό έλαμψε, από την πάστρα απ' άκρη σ' άκρη. Μαζεύτηκαν τα σκουπίδια, καθαρίστηκαν τ' αυλάκια, κλαδεύτηκαν τα δέντρα στα μαγαζιά, ασπρίστηκαν οι δρόμοι, και οι κοινοτικοί χώροι.

Συγχαρητήρια λοιπόν για την όμορφη εικόνα που παρουσίασε το χωριό στη διάρκεια του Πάσχα, όχι μόνο στους χωριανούς που ήρθαν για λίγες μέρες, αλλά και στους πολυπληθείς φιλοξενούμενους που πρώτη φορά επισκέφτηκαν τον τόπο μας!

Πολλές βροχές φέτος την Άνοιξη

Η φετινή άνοιξη για το χωριό ήταν πλούσια σε βροχές! Όσοι το Πάσχα βρέθηκαν επάνω θα θυμούνται τις συχνές βροχές που θύμιζαν περισσότερο καλοκαιρινές μπόρες. Το φαινόμενο αυτό κράτησε και τις μέρες της Αγίας Τριάδας «χορτάσαμε» νερό, μα κι απ' ό,τι μαθαίνουμε μέχρι τα μέσα Ιούλη μήνα οι βροχές εξακολουθούν να πέφτουν συχνά, με αποτέλεσμα το χωριό μας να είναι φέτος καταπράσινο, πιο πράσινο από άλλη τέτοια εποχή!

«Χαράς ευαγγελία» λοιπόν για τους ελάχιστους εναπομείναντες μικροκαλλιεργητές στο χωριό, αλλά και για όσους από μας έχουμε κάποιο μικρό περιβολάκι με λίγα φασολάκια, κανα-δυό ντομάτες και καμιά καρδιά! Θα χαρούμε φέτος τη... «σοδειά» μας!

Για τη «Φωνή της Καλοσκοπής»

Χαιρετίζουμε την έκδοση της εφημερίδας του αδελφού Συλλόγου Καλοσκοπιτών Λαμίας που με τον εύγλωττο τίτλο της «Η Φωνή της Καλοσκοπής» έρχεται να ενισχύσει τους σκοπούς του αδελφού συλλόγου και να προβάλλει τα προβλήματα, τους αγώνες και τις ανησυχίες των χωριανών μας.

Ιδιαίτερα η σύνταξη της «Κουκουβίστας» συγχαίρει θερμά τους συντελεστές αυτής της προσπάθειας και εύχεται γόνιμη και αποτελεσματική πορεία στη νέα εφημερίδα!

Μνημόσυνο για τους Πεσόντες της Μάχης στην Αγία Τριάδα

Έγινε και φέτος την Κυριακή, 22 Ιούνη το μνημόσυνο - προσκύνημα στο χώρο της θυσίας των 32 παλληκαριών του ΕΛΑΣ που σκοτώθηκαν το Γενάρη του 1944 σε ενέδρα που είχαν στήσει οι Γερμανοί, στη θέση Αγία Τριάδα.

Η εκδήλωση οργανώθηκε από τα Παραρτήματα Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης της περιοχής (Π.Ε.Α. Ε.Α.). Από πολύ νωρίς το πρωί της Κυριακής ο χώρος της θυσίας είχε κατακλυσθεί από πλήθος κόσμου, κυρίως χωριανών μας, από συγγενείς και παλιούς συναγωνιστές των πεσόντων, εκπροσώπους κοινοτήτων, συλλόγων, σωματείων, κομμάτων, πολλοί από τους οποίους είχαν έρθει από μακριά, κυρίως από Αθήνα, για το σκοπό αυτό.

Τους παραβρισκόμενους χαιρέτισε εκπρόσωπος της Π.Ε.Α.Ε.Α., και υποδέχθηκε με σύντομη ομιλία του ο πρόεδρος της Κοινότητας Καλοσκοπής κ. Τάκης Βλάχος. Ακολούθησε τρισάγιο στη μνήμη των θυμάτων. Διαβάστηκε κατόπιν το ιστορικό της μάχης και στη συνέχεια πήρε το λόγο μέλος της Π.Ε.Α.Ε.Α. που τόνισε την ευρύτερη σημασία της θυσίας των 32 παλληκαριών και κάλεσε τους παρόντες να στρατευτούν στα ιδανικά που ενέπνευσαν τους πεσόντες αγωνιστές, ιδανικά που παραμένουν ζωντανά και επίκαιρα και σήμερα.

Διαβάστηκε ακόμα ποίημα του συγχωριανού μας εκπαιδευτικού, κ. Γ. Χασιακού, προς τιμήν των πεσόντων.

Ο πρόεδρος του Δ. Σ. Απ. Χαμηλός καταθέτει στεφάνι: στο μνημόσυνο πεσόντων της Αγίας Τριάδας

Με απλά και συγκινητικά λόγια στη συνέχεια, στενός συγγενής του νεκρού αγωνιστή Καλλία, απευθύνθηκε στους παρόντες και τους κάλεσε να δείξουν μεγαλύτερη ευαισθησία στο νόημα της θυσίας των νεκρών αγωνιστών.

Η τελετή συνεχίστηκε με την κατάθεση στεφανιών στον τόπο της θυσίας, από τους παραβρισκόμενους συγγενείς, αγωνιστές, εκπροσώπους αντιστασιακών οργανώσεων, συλλόγων, κομμάτων. Ανάμεσά τους στεφάνι κατέθεσαν ο πρόεδρος της Κοινότητάς μας κ. Τάκης Βλάχος, ο πρόεδρος του Συνδέσμου μας Αποστόλης Χαμηλός, από μέρους του Συλλόγου Λαμίας η κ.

Ο πρόεδρος της Κοινότητας Τάκης Βλάχος εκφωνεί λόγο στο μνημόσυνο των πεσόντων στη μάχη της Αγ. Τριάδας

Γιούλα Πριοδόλου, ένας επιζήσας συναγωνιστής των πεσόντων κ.ά.

Η συγκινητική τελετή έκλεισε με το προσκλητήριο νεκρών. Ακούστηκαν τα ονόματα των πεσόντων και το πλήθος των παρισταμένων απάντησε με μια φωνή: «Αθάνατοι». Η εκδήλωση έκλεισε με το πένθιμο εμβατήριο και τον Εθνικό μας Ύμνο που τραγούδησε με συγκίνηση όλο το πλήθος.

Πανηγύρι στην Αγία Τριάδα

Την Δευτέρα, 23 Ιουνίου, του Αγίου Πνεύματος, έγινε το πανηγύρι στην Αγία Τριάδα. Εκμεταλλευόμενοι την αργία του τριημέρου, πολλοί χωριανοί με ιδιαίτερη χαρά ξαναβρέθηκαν στο χωριό και έδωσαν το παρόν για άλλη μια φορά. Κόσμος πολύς είχε καταφθάσει και από τα γύρω χωριά, ακόμα και από τη Λαμία και στο ειδικό χώρο της Αγίας Τριάδας από πολύ νωρίς δημιουργήθηκε αδιαχώρητο.

Μετά το τέλος της λειτουργίας στο ξωκλήσι της Αγίας Τριάδας, ο κόσμος σκορπίστηκε στις γύρω περιοχές, κάτω από τα πλατάνια και τα έλατα, αναζητώντας λίγη δροσιά, αφού η ζέστη ήταν ιδιαίτερα αισθητή. Στρώθηκαν κουβέρτες, απλώθηκαν κουρελούδες, ανοίχτηκαν τα φαγητά, μοιράστηκε κρασί. Το κέφι άναψε, τα όργανα κουρδίστηκαν και σέ λίγο ο χορός γενικεύτηκε. Το γλέντι συνεχίστηκε και οι χοροί κρατούσαν κάτω από τα πλατάνια της Αγίας Τριάδας μέχρι αργά το απόγευμα, όταν ο κόσμος άρχισε να παίρνει το δρόμο της επιστροφής.

Χορός τραγουδι και κέφι κάτω από τα πλατάνια στο πανηγύρι της Αγ. Τριάδας

Και κυκλοφοριακό πρόβλημα στην Αγία Τριάδα!!!

Άσχημη εικόνα παρατηρήθηκε στο χώρο της Αγίας Τριάδας την ημέρα του πανηγυριού από το πλήθος των αυτοκινήτων που κατέκλυσαν κάθε ελεύθερο χώρο. Πολλοί πανηγυριώτες που ήρθαν με Ι.Χ. δεν θέλησαν να υποβληθούν στην ελάχιστη θυσία να αφήσουν το αυτοκίνητό τους εκατό μέτρα πιο μακριά από το χώρο της εκκλησίας για να μην εμποδίζεται ο κόσμος στη μετακίνησή του. Είδαμε λοιπόν τους πανηγυριώτες να μην έχουν πού να σταθούν για να καλυφθούν από τον

Κοσμοσυρροή και φέτος στο πανηγύρι

ήλιο, και όλες οι σκιές κάτω από τα θεόρατα πλατάνια της Αγίας Τριάδας πιασμένες από τα «προνομιούχα» αυτοκίνητα. Τί να κάνουμε, έχει, βλέπετε, πάντα προτεραιότητα η μηχανή έναντι του ανθρώπου, είναι πιο ευαίσθητη, κοστίζει μια περιουσία!

Και σαν μην έφτανε αυτό, ούτε και την ησυχία και το γλέντι των πανηγυριωτών δεν σεβάστηκαν οι ασυνείδητοι αυτοί οδηγοί, περνώντας συχνά - πυκνά ανάμεσά τους, σηκώνοντας σύννεφα σκόνης και προκαλώντας έντονη δυσφορία στον κόσμο.

Επειδή δεν είμαστε και τόσο αισιόδοξοι ότι οι κύριοι αυτοί θα αντιληφθούν το λάθος τους, κάνουμε έκκληση στο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της Καλοσκοπής και στην Κοινότητα να φροντίσουν ώστε του χρόνου να μην επιτραπεί η είσοδος τροχοφόρων στο χώρο του πανηγυριού! Κι ας μάθουμε επιτέλους εμείς οι υπόλοιποι να μην καταστρέφουμε τις ελάχιστες ευκαιρίες που έχουμε να απολαύσουμε τις φυσικές ομορφιές με την εξεζητημένη μας προσήλωση στον «πολιτισμό».

Εκδρομή του Συνδέσμου στην Αγία Τριάδα

Ο Σύνδεσμός μας για να δώσει τη δυνατότητα σε πολλούς χωριανούς μας να ανέβουν στο χωριό για το πανηγύρι της Αγίας Τριάδας ναύλωσε πούλμαν 50 θέσεων για το τριήμερο αυτό. Το πούλμαν αναχώρησε το μεσημέρι του Σαββάτου 21 Ιούνη, από την πλατεία Αττικής και έφτασε στο χωριό κατά τις 8 το βράδυ. Το πρωί της Δευτέρας παρέλαβε τους εκδρομείς από το χωριό για να τους μεταφέρει στην Αγία Τριάδα. Στις 3 μ.μ. αναχώρησε απ' την Αγία Τριάδα για Αθήνα.

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ
ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

νεα γενια

Χρηματικές εισφορές για παραδοσιακές ενδυμασίες

Η πετυχημένη εκδήλωση που παρουσίασε στο χωριό, την Κυριακή και τη Δευτέρα του Πάσχα η χορευτική ομάδα των νέων προκάλεσε τα ενθουσιώδη και ευμενή σχόλια του συνόλου των χωριανών, που έσπευσαν να ανταποκριθούν πρόθυμα στην έκκληση της ομάδας για ενίσχυση αυτών των εκδηλώσεων, γεμίζοντας χρήματα το ταγάρι που περιέφερε από παρέα σε παρέα ο φουστανελοφόρος συνοδός της χορευτικής ομάδας μας κ. Νίκος Σεφερλής, κάνοντας γνωστές ταυτόχρονα στον κόσμο αυτές τις προσπάθειες. Συγκεντρώθηκε λοιπόν ένα σημαντικό ποσόν από αυτές τις εισφορές που θα διατεθεί εξ ολοκλήρου για την αγορά και κατασκευή παραδοσιακών ενδυμασιών.

Το ποσό αυτό όμως δεν επαρκεί για την κάλυψη της ανάγκης αυτής και θα χρειαστεί και άλλη οικονομική

βοήθεια για την πραγματοποίηση αυτού του σκοπού. Όπως θα χρειαστεί και η προσωπική εργασία κάποιων γυναικών που θα μπορούσαν να ράψουν αυτές τις ενδυμασίες, αφού τους δοθούν τα υφάσματα, τα πατρόν και οι σχετικές οδηγίες. Ήδη, σ' αυτή την τελευταία ανάγκη ανταποκρίθηκε πρόθυμα η κα Γεωργίου, την οποία και ευχαριστούμε για την συγκινητική της προσφορά και ευχόμαστε να βρεθούν κι άλλοι που θα ακολουθήσουν το παράδειγμά της.

Περιμένουμε λοιπόν την όποια βοήθειά σας για να αποκτήσουμε τις απαραίτητες για τη λειτουργία του χορευτικού συγκροτήματος παραδοσιακές στολές.

Επιτυχίες νέων

Το Δελτίο μας πληροφορήθηκε ότι η ΜΑΙΡΗ Δ. ΚΟΛΛΙΑ αποφοίτησε πρόσφατα από το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο και πήρε το δίπλωμά της του Πολιτικού Μηχανικού.

Στους γονείς της και στην ίδια, θερμά συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία!

● Ο γιατρός ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΓΓ. ΑΛΕΞΙΟΥ κάτοικος Λαμίας, κάνει την ειδίκευσή του στην Γαστρεντερολογία στο Λαϊκό Νοσοκομείο Αθηνών.

Οι κοπέλλες με τα σεγκούνια στη Βρύση του Ν. Χασιακού στην πλατεία

Ραντεβού και φέτος στο χωριό!

Ανάμεσα στο πλήθος των παραθεριστών που έρχονται στο χωριό, ένα μεγάλο κομμάτι είμαστε και εμείς οι νέοι κάθε ηλικίας που ανεβαίνουμε να περάσουμε τις διακοπές μας, συνήθως μαθητές, φοιτητές, φαντάροι με κάποια άδεια και αρκετοί εργαζόμενοι. Γνωρίζομαστε βέβαια αρκετά καλά και χάρη στις τακτικές μας συναντήσεις τόσο στο χωριό, όσο και στην Αθήνα, υπάρχει ανάμεσά μας ισχυρός δεσμός φιλίας που τον ισχυροποιούν ακόμα περισσότερο η συνείδηση της κοινής μας καταγωγής και η μεγάλη μας αγάπη για το χωριό.

Με έκδηλη χαρά ερχόμαστε λοιπόν κάθε φορά στο χωριό για τις διακοπές μας ξέροντας πως εκεί εκτός από τις τόσες φυσικές ομορφιές, την ησυχία και την ξεγνοιασιά, θα συναντήσουμε και τους αγαπημένους μας φίλους με τους οποίους τόσα πολλά μας ενώνουν.

Υπάρχουν βέβαια αρκετά νέα παιδιά που δεν είχαν την τύχη μέχρι τώρα να βρεθούν στον τόπο των πατεράδων τους, είτε γιατί δεν τους δόθηκε η ευκαιρία, είτε γιατί πιστεύουν πως θα τους λείψει η νεανική επικοινωνία, πως δεν θα τους δοθεί η ευκαιρία να ανταλλάξουν μερικές κουβέντες σε μια φιλική συντροφιά ή να διασκεδάσουν. Όλους αυτούς λοιπόν τους νέους τους πληροφορούμε ότι η παρέα μας είναι ανοικτή και μεγάλη για να χωρέσει τον καθένα.

Και φέτος, όπως κάθε χρόνο, προγραμματίζουμε πολλές εκδρομές - εξορμήσεις στα τόσα όμορφα μέρη που προσφέρει το χωριό μας. Χάνι Ζαγκανά, Αγία Τριάδα, Αρδανιτόρεμα, Τράκα και ακόμη δύο μακρινές εκδρομές: ανάβαση στην πιο ψηλή κορφή της Γκιώνας (2.510 μ. υψόμετρο) και στην Καταδόθρα (Οίτη). Ακόμα καθημερινούς περιπάτους, πάρτυ, συναντήσεις στο Πνευματικό Κέντρο και χαρούμενες βραδιές στον

ψάνε για χαρά και επικοινωνία! Ας δώσουμε και φέτος όλοι το παρόν!

Ο φουστανελλοφόρος της φωτογραφίας είναι ο κ. Νίκος Σεφερλής συνοδευόμενος από κοπέλες του χορευτικού

Αναμνηστική φωτογραφία των νέων από περσινή εκδρομή στη Γκιώνα (2.510 μ. υψόμ.)

Καραμπέτσου. Από την προσέλευση των νέων θα εξαρτηθεί αν θα πραγματοποιηθούν και κάποιες άλλες σχεδιαζόμενες εκδηλώσεις, όπως θεατρική παράσταση, ποδοσφαιρικούς αγώνες, αγώνες ανωμάλου δρόμου κ.ά.

Το χωριό μας λοιπόν εκτός από τις τόσες ομορφιές του, διαθέτει και νέα παιδιά ζωντανά κεφάλια που δι-

Επίσκεψη στο Νομάρχη

Το χωριό μας όπως και 57 ακόμη χωριά του νομού μας τα οποία είχαν χαρακτηριστεί από το υπουργείο Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος σαν απομακρυσμένα και προβληματικά, είχαν μέχρι τώρα το προνόμιο να μπορούν οι κάτοικοί τους να χτίσουν ερισμένες κατασκευές, με άδεια όχι της Πολεοδομίας αλλά του προέδρου της Κοινότητας. Με απόφαση όμως του κ. Νομάρχη εξαιρούνται από την ευεργετική αυτή διάταξη τα 52 χωριά μεταξύ των οποίων και το χωριό μας.

Σε συνάντηση που είχαν ο πρόεδρος του Συνδέσμου και ο Γιάννης Ραπτόπουλος, με τον κ. Νομάρχη δόθηκε η υπόσχεση από τον τελευταίο ότι θα λυθεί το πρόβλημα.

Ελπίζουμε ότι η επιτόπια εξέταση των προβλημάτων από τους αρμόδιους θα τους έδινε την δυνατότητα να κατανοήσουν τί πραγματικά απασχολεί τους κατοίκους: Υποχρέωση κάθε κρατικού φορέα είναι να εξυπηρετεί τον πολίτη και όχι να του δημιουργεί προβλήματα και να εμποδίζει την ανάπτυξη της καθυστερημένης περιοχής μας.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Συγκρότηση επιτροπής για την ανακατασκευή της στέγης της εκκλησίας

Το Δ.Σ. αποφάσισε να συγκροτηθεί επιτροπή από πέντε (5) μέλη η οποία θα αναλάβει να συγκεντρώσει τα χρήματα που θα προσφερθούν για την ανακατασκευή της στέγης της εκκλησίας του 'Αη Γιώργη στο χωριό, καθώς και επίσης να επιμεληθεί την όλη πορεία των απαιτούμενων εργασιών για την αποπεράτωση του έργου. Σαν μέλη της Επιτροπής προτάθηκαν οι εξής: Ο Ιερέας της Κοινότητάς μας παπα-Τάκης Χασιακός, οι συχωριανοί μας, Ηλίας Κατσανιώτης, Βούλα Ζαχ. Ραπτοπούλου, Ευσταθία Βοχταλίδου και το μέλος του Συνδέσμου μας Φάνης Λευκαδίτης.

Κατόπιν αυτού παρακαλούνται όσοι χωριανοί και φίλοι επιθυμούν να προσφέρουν χρήματα, ας τα αποστείλουν στα παραπάνω άτομα, ή ας ζητήσουν πληροφορίες σχετικές στο Σύνδεσμο.

Ολοκλήρωση της κατασκευής τειχίου στην πλατεία

Ομόφωνη απόφαση πήρε το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας για την ολοκλήρωση του έργου της κατασκευής και ανέγερσης τειχίου από πέτρα στην πλατεία (από την εκκλησία του 'Αη-Γιώργη μέχρι Σχολείο). Με επιστολές του ο Σύνδεσμος προς τους μαστορές του χωριού ζήτησε και πήρε εσώκλειστες προσφορές για την ανάληψη του έργου.

Στον μειοδοτικό αυτό διαγωνισμό προκρίθηκε η προσφορά του Γιώργου Αποστολόπουλου, ο οποίος και ανέλαβε το έργο, το οποίο θα ξεκινήσει σύντομα.

Ηλεκτροφωτίστηκε η Παναγία

Το δελτίο μας πληροφορεί τους χωριανούς ότι πρόσφατα ο ιερέας του χωριού μας παπα-Τάκης Χασιακός έστειλε επιστολή προς τη ΔΕΗ (περιοχή Λαμίας) στην οποία ανακοινώνει ότι συγκατατίθεται στην τοποθέτηση ρολογιού - μετρητή για τη λειτουργία του αναμεταδότη της τηλεόρασης και για τον ηλεκτροφωτισμό του περιβάλλοντος του ιερού ναού της Παναγίας.

Μετά από λίγο διάστημα η Δ.Ε.Η. έστειλε συνεργείο της το οποίο ολοκλήρωσε το έργο της ηλεκτροφωτισμού. Έτσι άλλο ένα έργο περατώθηκε αφού πρωτάνευσε η κατανόηση, το πνεύμα της συνεργασίας και της ομόνοιας προς χάρη του συμφέροντος της Κοινότητάς.

Για τον πλάτανο στον 'Αη-Γιώργη

Για το πλατάνι της πλατείας και τον κίνδυνο που αντιμετωπίζει, ξαναγράψαμε στο προηγούμενο τεύχος της «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ». Στο μεταξύ διάστημα, ο Σύνδεσμός μας έδωσε δύο χλωρά δείγματα από τον πλάτανο στο Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο για εξέταση. Πριν λίγες ημέρες ήρθε και η έγγραφη απάντηση, την οποία και δημοσιεύουμε παρακάτω:

ΜΠΕΝΑΚΕΙΟ ΦΥΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Τμήμα Φυτοπαθολογίας Εντομολογίας και Ζωολογίας
Αριθ. Πρωτ. 2054

Π ρ ο ς :

Το Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδος,
Σωκράτους 79-81
104 32 Αθήνα

Θ έ μ α :

Εξέταση δείγματος κλάδων πλατάνου.
Σχετικό έγγραφο 22.4.86.

Μετά από εργαστηριακή εξέταση των δύο δειγμάτων κλάδων πλατάνου που μας φέρατε από τον πλάτανο της πλατείας της κοινότητάς σας, σας γνωρίζουμε ότι δεν διαπιστώθηκε προσβολή από παθογόνους μικροοργανισμούς.

Είναι πολύ πιθανό η ζημιά να προέρχεται από ασφυξία του ριζικού συστήματος του δένδρου εξ αιτίας της κάλυψης του εδάφους με τσιμεντένια επίστρωση. Συνιστάται η διάνοιξη δακτύλιου με απομάκρυνση της επίστρωσης όσο το δυνατόν ευρύτερα γύρω από τον κορμό του δένδρου για την εξασφάλιση καλύτερου αερισμού του εδάφους. Ο δακτύλιος αυτός καλό θα είναι να καλυφθεί με μεταλλική σκάρα.

Επίσης θα πρέπει να αποφεύγεται η απόρριψη ακαθάρτων νερών (απορρυπαντικά κλπ.) κοντά στο δέντρο.

Η παρατηρούμενη στοά έχει προκληθεί από κάποιο Κολεόπτερο έντομο, το οποίο εγκαταστάθηκε εκεί λόγω της αποσάθρωσης του κορμού.

Η αποκατάσταση της υγρασίας και του αερισμού του εδάφους θα περιορίσει τυχόν μελλοντική προσβολή.

Κηφισιά 4 Ιουνίου 1986

Ο Διευθυντής

Π. Α. ΜΟΥΡΙΚΗΣ

Μετά τη λήψη της επιστολής αυτής, το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας αποφάσισε σε πρόσφατη συνεδρίασή του, ακολουθώντας τις υποδείξεις του Ινστιτούτου, να σπάσει το τσιμεντένιο επίστρωμα της πλατείας, ανοίγοντας τους απαραίτητους αυτούς για την ανάπτυξη του πλατάνου δακτύλιους, και στη συνέχεια να τους καλύψει με μεταλλικά πλέγματα (σχάρες) για να μπορούν οι ρίζες του δένδρου να αναπνέουν και να ποτίζονται καλύτερα. Ελπίζουμε πως μ' αυτό τον τρόπο το πλατάνι θα καταφέρει να αναπτυχθεί και να ζωντανέψει πάλι. Την απόφασή του αυτή το Δ.Σ. του Συνδέσμου την κοινοποίησε στο Κοινοτικό Συμβού-

ΜΗΝ ΠΕΤΑΤΕ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΟΠΟΥ ΝΑΝΑΙ –
ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΕ ΤΟΥΣ ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΥΣ
ΧΩΡΟΥΣ ΚΑΘΑΡΟΥΣ – ΤΟ ΧΩΡΙΟ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΠΕΙ ΑΠΟ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ

λιο ζητώντας την σύμφωνη θέση του. Ελπίζουμε ότι δεν θα υπάρξει αντίθετη τοποθέτηση.

Ήδη όμως, όπως πολλοί από μας θα διαπίστωσαν κατά την παραμονή τους στο χωριό, μετά το κλάδεμα που έγινε, το πλατάνι πέταξε καινούργια κλωνάρια, έβγαλε καινούργιο φύλλωμα. Το πλατάνι θέλει να ζήσει και να μας χαρίσει την ευεργετική σκιά του και τη φυσική του ομορφιά δεν ζητάει τίποτα περισσότερο, από το στοργικό βλέμμα του καθενός μας και λίγο νεράκι στις διψασμένες του ρίζες. Τώρα το καλοκαίρι, η φροντίδα αυτή ας γίνει καθημερινό μας μέλημα!

ΠΑΛΙΟ ΝΥΦΟΠΑΖΑΡΟ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Το προπολεμικό πανηγύρι της Αγία-Παρασκευής με το σημερινό έχει μεγάλη διαφορά. Παλιότερα οι χωριανοί μας χόρευαν στην πλατεία του χωριού μας «συν γυναιξί και τέκνοις», χωρίς να υποχρεώνονται να κάθονται στις χασαποταβέρνες του χωριού και να καταξοδεύονται. Στο χοροστάσι σχηματίζονταν δύο και τρεις δίπλες ο χορός στον οποίο επωφελούνταν της

ευκαιρίας και τόφερναν γυροβολιά οι υποψήφιοι γαμπροί και νυφάδες.

Σύσσωμο το χωριό κατέκλυζε την πλατεία καθώς και τον περίγυρο της εκκλησίας. Στα πανηγύρια γλεντούσαν όλοι, μικροί και μεγάλοι, φτωχοί και πλούσιοι. Οι ξωμάχοι του χωριού μας, οι σκλάβοι εκείνοι της γης, με το λιοκαμμένο πρόσωπο και τα ροζιασμένα χέρια φορώντας τα γιορτινά τους ξέδιναν για λίγο, ξεχνώντας τις στενοχώριες τους, και τα διάφορα προβλήματά τους. Η διασκέδαση κράταγε τρεις ημέρες. Αρχίζε από την παραμονή.

Δικαιολογημένα λοιπόν εμείς οι ηλικιωμένοι ν' αναπολούμε τις παλιές εκείνες όμορφες εποχές. Το παλιό πανηγυριώτικο χρώμα ξεθώριασε τώρα πια κι ο κόσμος άλλαξε τρόπο ζωής.

Στο πανηγύρι της Αγία-Παρασκευής αντάμωναν συντοπίτες και ξενοχωρίτες κι έσφιγγαν τα χέρια τους ευχόμενοι και αντευχόμενοι. Εκεί συναρτιώνονταν οι χωριανοί μας ταξιδιώτες που έφταναν στην γενέτειρά τους για το πανηγύρι από τα διάφορα διαμερίσματα της χώρας, καθώς και τα φτωχόπαιδα που ξενιτεύονταν από μικρά παιδιά για την ανεύρεση τύχης. Τα βλαστάρια αυτά που ανήλικά ακόμα έπαιρναν τον δρόμο της ξενιτειάς για να δημιουργηθούν, βοηθούσαν παράλληλα οικονομικά και τις στερούμενες φαμίλιες

Παλιά φωτογραφία από το πανηγύρι όπως γινόταν πριν από πολλά χρόνια. Οι χορευτές που διακρίνονται στη φωτογραφία από αριστερά προς τα δεξιά με τη σειρά είναι οι: Νίτσα Χαρ. Κόλλια, Ζαχαρίας Πριόβολος, Πάτρα Πριόβολου, Γεωργία Α. Πασσαλή, Βασιλική Τόκα, η γυναίκα του Λουκά Πριόβολου. Το κοριτσάκι είναι η Μαρία Ματθαίου Καψή.

τους, γιατί στο σπιτικό τους βασίλευε η φτώχεια και η μιζέρια.

Οι ξενητεμένοι φρόντιζαν να επιστρέφουν στο χωριό τους τις πιο επίσημες γιορτές και κατά προτίμηση στο πανηγύρι της Αγία-Παρασκευής, ώστε να ξεκαλοκαιριάζουν κιάλας κοντά στους δικούς τους. Στο πανηγύρι οι υποψήφιοι γαμπροί καμάρωναν τις χαμηλοβλεπούσες τσούπρες του χωριού με την λιγερή κορμοστασιά και τα ροδοκόκκινα μάγουλα. Μέσα στην οχλαβοή του χορού και το πανδαιμόνιο των οργάνων οι προξενητάδες έδιναν κι έπαιρναν με τις προτάσεις τους και τα παντρολογήματα των διαφόρων υποψηφίων νέων. Εκεί λοιπόν άρχιζαν τα προξενειά και τα σκληρά παζαρεύματα της προίκας.

Οι συμπέθεροι, ενώ τα λαλούμενα χαλούσαν τον κόσμο και τα χαρούμενα ξεφωνητά των χορευταράδων δονούσαν την ατμόσφαιρα, εκείνοι παραμέριζαν από τα αδιάκριτα μάτια των περιέργων κι άρχιζαν τις βολιδοσκοπήσεις τους πρώτα, κι ύστερα έκαναν τις προτάσεις τους. Συνέχιζαν τις διαπραγματεύσεις τους μέχρις ότου συμφωνήσουν.

Στα χέρια των μεσολαβητών εναπόθεταν την τύχη τους οι υποψήφιοι νέοι. Στην προκείμενη περίπτωση τον σπουδαιότερο ρόλο τον έπαιζε η προίκα. Όταν η πρόταση γινόταν από την πλευρά της ύφης ο συμπέθερος που αντιπροσώπευε τον γαμπρό ήταν συνήθως σκληρός και άτεγκτος.

— Είναι καλό κι άξιο κουρίτσ'. Όμορφ' κι γαϊτανοφρύδα, έχει κι τ' προικούλατ'ς.

— Του πιδί χαλέδ' του γιούρτ στ' «Μαρτσιάν». Του αμπέλι στον Αϊ-Νικόλα, κι μετρητά σαράντα χιλιάδες δρχ. στα στέφανα!..

— Δεν του δίνουμε τ' αμπέλι γιατί δεν έχουμε άλλου. Όσον για λεφτά θα δώσουμε δεκαπέντι χιλιάδες κι ένα στρέμμα χωράφ' στου Σελειό.

— 'Η σαράντα κι τ' αμπέλι ή θά κρέμετι η καμμέν'.

— Μη χουρατεύς συμπέθερι. Άιντε να τσ'κάμουμε είκοσι τσ' χιλιάδες.

— Μη μ' χουλιάς εμένα αυτήν τ'ν εντολή έχου. Κ' βέντιασι κι' μ' τς δ'κούτς κι φέρεμ Χαμπέρ. Θα σι καρτερέσουμε απόψε.

— Αμ εγώ ξέρου καλά τα ιέχοντα τ'ς ύφ'ς, γιατί είν' δ' κόμ' κουρίτσ'. Ανιψιά τ'ν έχου, δεν είμι δα κι κάνας ξένους.

— Του κουρίτσ' θα περάσι χ'σά. Σώζονται οι ανθρώπ πλείοτερο απού μας. Εκτός απ' τα χουράφια έχ' νι γλέπ'ς κι τα πράματά τ'ς.

— Ασ τη δ'λειά συμπέθερι απάνουμ'. Θα τα κ'βιντιάσουμε του θράδ' μι τ' φαμιλιά τ'ς, όπους καλιώρα μ' τα είπε η αφεντιάς, κι θ'άρθου απ' τού σπίτ'. Να δέεις του σκ'λί να μη μι φάει. Δε μ'λες άμα δεχτούν κι τα ισιάσουμε, πότε λέτι να τ'φεκίσουμε ν'αϊκιστούμ;

— Αυτόνου θα τον κανονίσει ου γαμπρός. Οι αρριβώνες γίνονται καλύτερα του Σαβδάτου του θράδ'.

Η στιχομυθεία δεν είναι καθόλου υπερβολική. Το κάθε θηλυκό αποτελούσε δυστυχώς αντικείμενο αγοραπωλησίας.

Με την διαδικασία του παζαριού της προίκας και την εμπορευματοποίηση του προξενείου καταξευτελιζόταν η αξιοπρέπεια, η ηθική υπόσταση, και η νομο-

σύνη ακόμα της άμοιρης κοπέλλας. Ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες της ύφης και τις παράλογες απαιτήσεις του γαμπρού γινόταν από τον προξενητή η προσέγγιση και εν συνεχεία το συνταίριασμα δύο ανθρώπων άγνωστων, πολλές φορές, μεταξύ τους. Ναι, πολλές φορές τα πρόσωπα που προξενεύονταν δεν γνωρίζονταν καθόλου μεταξύ τους γιατί ο γαμπρός απουσίαζε στην ξενιτειά. 'Η τύχαινε να είναι ξενοχωρίτης, ο οποίος υπολογίζοντας στο συμφέρον του και μόνον έκλεινε τα μάτια του και αποφάσιζε. Όσο για τη ύφη εκείνη δεν είχε η δόλια γνώμη.

Η απόφαση του πατέρα ή του αδελφού ήταν για τα θηλυκά νόμος. Χωρίς καμιά αντίρρηση των γυναικών η γνώμη των ανδρών γινόταν πάντα αποδεκτή. Καλή, λωδή, όποια και να ήταν.

Σε γειτονικό χωριό, όπως μου διηγήθηκε ηλικιωμένος, ύστερα από σκληρά παζαρεύματα κατέληξαν: Να μετρήσει ο πατέρας της ύφης στο γαμπρό πενήντα χιλιάδες δρχ. στα στέφανα. Σαν ήρθε όμως η μέρα του γάμου έλειπαν από την παραπάνω συμφωνηθείσα προίκα δύο χιλιάδες δρχ. Στην εκκλησία κάλεσε ο πεθερός παράμερα τον γαμπρό και του γνωστοποίησε το πρόβλημά του.

— Δεν κατάφερα παιδί μου να μαζέψω 50 χιλιάδες. Δεν είχαμε φέτος καλή σοδειά. Ήταν άσχημη χρονιά. Γι' αυτό θα σου δώσω τώρα 48.000 και θα σου οφείλω τις 2.000.

— Όχι, απάντησε σε υψηλό τόνο ο γαμπρός. Ο γάμος δεν θα γίνει. Σκληρός και ανένδοτος, ούτε καν συγκινήθηκε μπροστά στα δακρυσμένα μάτια της μελλοντικής γυναίκας του. Με την μεσολάβηση των συγγενών και τα παρακάλια των γονέων της ύφης ο προκοθήρας γαμπρός υποχώρησε. Θέτοντας όμως έναν όρο: Για τις δύο χιλιάδες δρχ. που έλειπαν, από το ποσό της προίκας, να του δώσουν σαν αντάλλαγμα τη γαϊδούρα τους.

Ψυχραμένος από την ακατανόητη στάση του γαμπρού ο πεθερός του απάντησε:

— Μα εμείς παιδάκι μου δεν έχουμε άλλο ζώο να κάνουμε τις δουλειές μας... Όπως ξέρεις είμαστε φαμιλιά έξη νοματαίοι κι αυτό το ζωντανό μας είναι απαραίτητο. Ο γαμπρός όμως ήταν αμετάπειστος κι ο γάμος διέτρεχε κίνδυνο να διαλυθεί. Για να μην ξευτιλισθούν οι άνθρωποι σ' ολόκληρο το χωριό, έδωσαν τόπο στην οργή. Πήγαν το ζώο στο κατώι του γαμπρού και το μυστήριο τελέστηκε.

Ύστερα από τα στέφανα η ύφη, η οποία προσβάλθηκε από την αχαράκτηριστη εκείνη προικοθηρική απαίτηση του μέλλοντα συζύγου της, πήρε την επίμαχη γαϊδούρα και την έβαλε μέσα στο ισόγειο δωμάτιό τους και την έδεσε από το κρεβάτι που επρόκειτο να κοιμηθούν. Αφήνοντας ένα σημείωμα στον περιβόητο γαμπρό του έλεγε:

— Αυτή σου ταιριάζει!.. Με την γαϊδούρα να κοιμηθείς απόψε αφιλότιμε άνδρα...

Κι ύστερα η ύφη εξαφανίστηκε.

Όταν πληροφορήθηκε ότι διευθετήθηκε η διαφορά και η γαϊδούρα επέστρεψε στο πατρικό της σπίτι γύρισε και κίνη κοντά στον προκομένο άντρα της.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΨΕΜΑ

Το ψέμα είναι τόσο διαδεδομένο στην κοινωνία που ζούμε, ώστε να είναι αδύνατο ένα παιδί να σταθεί μακριά του. Κάθε μέρα οι άνθρωποι λένε ψέματα. Το ψέμα λέγεται σε κάθε δραστηριότητα της ζωής, εμπορική, πολιτική, δημοσιογραφική, διπλωματική κλπ. Τα παιδιά λένε ψέματα συνήθως από ντροπή ή από φόβο μην τιμωρηθούν για κάτι που έκαναν. Άλλοτε πάλι λένε ψέματα για να αποσπάσουν κάποιο κέρδος ή ακόμη και από συνήθεια. Για οποιονδήποτε λόγο κι αν λέει ένα παιδί ψέματα, δεν πρέπει να μας αφήνει αδιάφορους.

Μέχρι τον πέμπτο χρόνο, το παιδί δεν μπορεί να ξεχωρίσει την πραγματικότητα. Σ' αυτή την ηλικία δεν πρέπει να βλέπουμε τα ψέματα στα λόγια των παιδιών σαν ψέματα. Εάν όμως μετά τα δέκα του χρόνια, δε φαίνεται να ξεχωρίζει ένα παιδί το πραγματικό από το φανταστικό και διηγείται παραμύθια στα οποία φαίνεται να πιστεύει, πρέπει να ζητηθεί η συμβουλή κάποιου ειδικού. Οι γονείς προκειμένου να βοηθήσουμε τα παιδιά, πρέπει οι ίδιοι πρώτα να είμαστε ειλικρινείς στα παιδιά. Να μη διαστρεβλώνουμε την αλήθεια για περιστατικά που η ζωή θα μας τα παρουσιάσει όπως είναι. Δεν πρέπει να ξεγελώμαστε με την ιδέα ότι το παιδί δεν καταλαβαίνει. Συχνά τα παιδιά παρατηρούν ψεύτικη συμπεριφορά στους γονείς τους, διπλή συμπεριφορά, κρυφά λόγια. Υπάρχουν παιδιά ψεύτες που είναι παιδιά των γονιών τους. Υπάρχουν παιδιά ειλικρινή, που λένε την αλήθεια χωρίς να φοβούνται, γιατί ζουν σε οικογενειακό περιβάλλον σωστό.

Ας τηρούμε τις υποσχέσεις μας πάντα ή ας δίνουμε κάποια εξήγηση στο παιδί όταν δεν τις τηρούμε. Έτσι θα μάθει το παιδί να τηρεί τις δικές του υποσχέσεις. Να μην τα βάζουμε σε πειρασμό με τις ερωτήσεις μας να πουν ψέματα. Ας μην ταπεινώνουμε το παιδί με τις ερωτήσεις μας. Ποτέ δεν πρέπει να θρίσουμε το παιδί ή να το αποκαλέσουμε ψεύτη ή να το κοροϊδέσουμε. Ο φόβος, η αδιαφορία, η ειρωνεία, καταθλίβουν το παιδί το κάνουν υποκριτή και διαταράσσουν όλη την ηθική εξέλιξη του χαρακτήρα του. Όταν ένα παιδί λέει ψέματα συνέχεια, τότε πρέπει να ψάξουμε για τα αίτια κι ανάλογα να το βοηθήσουμε (βοήθεια στα μαθήματά του, λιγότερη αυστηρότητα, περισσότερη εμπιστοσύνη, περισσότερη φιλία μαζί του κλπ.). Αν πάλι συνεχίζεται η ίδια κατάσταση, πρέπει να ζητήσουμε τη βοήθεια του ειδικού γιατρού ή ψυχολόγου.

Η αγωγή των παιδιών που είναι ειλικρινή, διευκολύνεται πάρα πολύ, γιατί σ' αυτά, όλα τα ελαττώματα είναι επιφανειακά και γρήγορα ξεφεύγουν απ' αυτά.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΖΟΥΓΡΟΣ

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΑΦΥΛΑΚΤΑ ΤΑ ΔΑΣΗ ΜΑΣ;

Τα τελευταία καλοκαίρια οι πυρκαγιές έχουν προκαλέσει μεγάλη ζημιά στα δάση, σε βαθμό, θα λέγαμε, ολοκληρωτικό σε κάποιες περιοχές (π.χ. Θάσος). Τις συνέπειες μιας τέτοιας καταστροφής όλοι, λίγο - πολύ τις αντιλαμβανόμαστε. Έχουμε εξ άλλου και τις συχνές σχετικές υπενθυμίσεις από τα κρατικά μέσα μαζικής ενημέρωσης. Αρκούν όμως αυτές; Το πρόβλημα εντοπίζεται αποκλειστικά στην δική μας και μόνο ευαισθησία; Ποιές είναι οι κρατικές ευθύνες; Δεν θα πρέπει να υπάρχει, τουλάχιστον για τους καλοκαιρινούς μήνες, κάποια πρόληψη, κάποιος μηχανισμός που να παρακολουθεί και να ελέγχει από κοντά τα δάση;

Απ' ό,τι γνωρίζουμε, για πολλές περιοχές της Ελλάδας υπάρχουν οι σχετικές προβλέψεις. Στην περιοχή μας —περιοχή με μεγάλες εκτάσεις κατάφυτες από έλατα και άλλα κωνοφόρα δέντρα (Γκιώνα, Ξεροδούνη, Οίτη)— εδώ και χρόνια η Δασική Υπηρεσία εγκαθίστασε στο Πυργάκι (Ξεροδούνη) σε καθημερινή βάση, πυροφύλακα εξοπλισμένο με ασύρματο και επιφορτισμένο με την ευθύνη της έγκαιρης ειδοποίησης των συνεργείων κατάσβεσης για την εμφάνιση της πυρκαγιάς. Πέρσι το καλοκαίρι όμως η Δασική Υπηρεσία καταργεί αυτό το προληπτικό μέτρο. Όταν όμως ξεσπάνε οι μεγάλες πυρκαγιές στη Θάσο και σε άλλες περιοχές, η Υπηρεσία ανησυχεί και επαναφέρει τους πυροφύλακες στη θέση τους. Τους βάζει όμως να περιπολούν πάνω στο δρόμο, από τη θέση «Βρίξεις» μέχρι τη Βίγλα, χωρίς να τους προμηθεύει ασύρματο. Τους δόθηκε όμως η εντολή, σε περίπτωση που αντιληφθούν πυρκαγιά, να σταματήσουν κάποιο αυτοκίνητο που θα περάσει και να ειδοποιήσουν από το τηλέφωνο του πιο πλησιέστερου χωριού!!!

Φέτος, απ' ό,τι μάθαμε, καταργήθηκαν οι πυροφύλακες. Την φύλαξη ανέλαβαν οι αγροφύλακες των γύρω χωριών, κι αυτό λόγω λιτότητας. Άραγε όμως, θα είναι αποτελεσματικό αυτό το μέτρο, τη στιγμή που όλοι ξέρουμε ότι οι αγροφύλακες πληρώνονται για να ασκούν διαφορετικής φύσης καθήκοντα; Πώς θα συμβιβάσουν και τις δύο ιδιότητες, αγροφύλακα - πυροφύλακα; Σε ποιά βάση θα ελέγχουν για φωτιές; Εικοσιτετράωρη, οχτάωρη ή ευκαιριακά; Πόσο αποτελεσματικό θα είναι στα νέα πρόσθετα καθήκοντά τους;

Πιστεύοντας ότι η ασφάλεια και η προστασία των δασών δεν είναι μια υπόθεση που εντάσσεται μέσα στα πλαίσια της λογικής των οικονομικών μέτρων λιτότητας που επιβάλλει η κυβέρνηση, ζητάμε από τη Δασική Υπηρεσία να ευαισθητοποιηθεί στο σημαντικό αυτό ζήτημα είτε επαναφέροντας τους πυροφύλακες, είτε λαμβάνοντας τα πλέον κατάλληλα και αποτελεσματικά μέτρα. Δεν πρέπει να προηγηθεί η καταστροφή για να δραστηριοποιηθούμε εκ των υστέρων!

Γ. Κ.

ΓΚΙΩΝΑ

ΕΝΑ ΠΑΡΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ
ΟΡΕΙΝΟ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑ

Όπως πολλά νότια βουνά, έτσι κι η Γκιώνα εθεωρείτο μέχρι πρόσφατα ένα χωρίς ιδιαίτερη αξία οικοσύστημα, άποψη που στηριζόταν κυρίως στην έλλειψη γνώσεων για την αξιολόγηση ενός μεγάλου ορεινού οικοτόπου. Απ' αυτή τη θέση γεννήθηκε η αδιαφορία για το μέλλον του βουνού και μέσα απ' αυτήν παρακολούθησαμε άπραγοι επί χρόνια τη συστηματική λεηλασία του. Η εντύπωση ότι η Γκιώνα δεν μπορεί να είναι αξιόλογος οικοτόπος, πιθανότατα προήλθε από την αόριστη πεποίθηση που έχουμε όλοι λίγο - πολύ ότι η άγρια ζωή βρίσκεται μέσα στα μεγάλα υγρά δάση. Η Γκιώνα δεν φαίνεται να διαθέτει μεγάλα δάση, τουλάχιστον στα μέρη που τριγυρνούν οι φυσιολάτρες, ενώ αντίθετα κάνουν ιδιαίτερη εντύπωση οι μεγάλες γυμνές εκτάσεις της —αλπικά λιβάδια (πάνω από τα 2.200 μ.) και ανώτερη υποαλπική ζώνη, αποψιλωμένη από την κτηνοτροφία (μέχρι τα 1700 μ.). Στην πραγματικότητα όμως υπάρχει ένα τεράστιο ελατόδασος από Καρούτες μέχρι Σιγδίτσα και άλλο ένα σ' όλη τη ΒΑ πλευρά της, όπως και μερικά μικρότερα στα δόρεια, νότια και δυτικά.

Καθώς το κύριο θάρος από την κτηνοτροφία πέφτει στο γυμνό, τα περισσότερα απ' αυτά τα δάση δεν δόσκονται υπερβολικά, όπως επίσης δεν υλοτομούνται σ' όλη τους την έκταση. Έτσι υπάρχουν αρκετοί δρυοκολάπτες και μάλιστα συναντάται ο μεγάλος μαύρος δρυοκολάπτης, είδος αρκετά σπάνιο. Στα δάση αυτά τριγυρνούν αρκετά αγριογούρουνα και ζαρκαδία, σκίουροι, νυφίτσες και κουνάδια, ενώ ο λύκος εμφανίζεται πότε - πότε κατεβαίνοντας απ' τα μέρη της Καλιακούδας. Όμως η ζωή συνεχίζεται και στα γυμνά, δηλαδή στα λιβάδια (αλπικά και τεχνητά) και τα βράχια. Στις παρυφές του δάσους τριγυρνάνε λαγοί και αλεπούδες και στα βραχυτόπια δόσκουν και φωλιάζουν τα λιγυστά αγριόγινδα της Γκιώνας, που απ' ό,τι φαίνεται αποτελούν τον μεγαλύτερο πληθυσμό της Ρούμελης (και όλης της Νότιας Ελλάδας, εννοείται). Πράγματι, υπολογίζουμε ότι υπάρχουν περίπου 20 αγριόγινδα στο βουνό, μοιρασμένα σε τέσσερις περιοχές. Αυτές οι περιοχές είναι απομονωμένες μεταξύ τους όλο το καλοκαίρι και το φθινόπωρο, όσο δηλαδή υπάρχουν τα κοπάδια στα λιβάδια και οι λαθροθήρες χρησιμοποιούν τους δρόμους των μεταλλείων. Έτσι η έλλειψη ακόμα και ενός αγριόγινδου από ένα κοπάδι των 3-4 ζώων μπορεί να έχει συνέπειες στην αναπαραγωγή. Οι κυνηγοί της Λαμίας και των γύρω χωριών αποτελούν τον κυριότερο παράγοντα μείωσης των αγριόγινδων, καθώς τα κυνηγούν πιστεύοντας ότι είναι πολλά (μερικοί μιλάνε για 600 ζώα) και ξέροντας ότι δεν κινδυνεύουν να συλληφθούν (από ποιόν;)

Πάνω απ' τα αλπικά λιβάδια γυροπετούν τα μεγάλα αρπακτικά: ο γυπαετός (το μεγαλύτερο πουλί της Ευρώπης και ένα από τα σπανιότερα) και ο χρυσαιετός (ο μεγαλύτερος αετός των ελληνικών βουνών). Και μαζί μ' αυτά βλέπουμε τα άπειρα καλιακούδια, πολλά είδη τρωκτικών και ερπετών (σαλαμάντρες το φθινόπωρο), τα γεράκια που τρέφονται απ' αυτά, συ-

ναντάμε τις όλο και λιγότερες πετροπέρδικες και ακούμε αρκετά νυχτόβια αρπακτικά.

Το οικοσύστημα, λοιπόν, εμφανίζεται, το ίδιο, αν όχι περισσότερο, ποικίλο και πολυάριθμο μ' αυτό της γειτονικής Οίτης, που ανακηρύχθηκε Εθνικός Δρυμός (μάλλον επειδή δεν έχει βωξίτη). Η ποικιλία της πανίδας οφείλεται, ακριβώς, στη μεγάλη ποικιλία των βιοτόπων (δάση, πολλές ορθοπλαγιές, αρκετά νερά, μεγάλα βοσκοτόπια και πολλή κτηνοτροφία —γι' αυτό και ο γυπαετός) και τη γειτνίαση με πολλά παρόμοια βουνά— τα Βαρδούσια σχηματίζουν γέφυρα προς την Ευρυτανία.

Ορεινή οικονομία - επεμβάσεις

Στον ορεινό χώρο της Γκιώνας (ισοϋψής των 600 μ. και ψηλότερα) παρατηρούνται περισσότερο ή λιγότερο έντονα οι παρακάτω ανθρώπινες δραστηριότητες:

1. Μεταλλεία βωξίτη
2. Λατομεία θραυστών υλικών
3. Κτηνοτροφία
4. Υλοτομία
5. Η τεχνητή λίμνη του Μόρνου και η εκτροπή του προς την Υλίκη.
6. Μικρές αγροτικές εκμεταλλεύσεις, φασόλια, καλαμπόκια, μελίσσια, τριφύλλια.
7. Κυνήγι (νόμιμο και παράνομο)
8. Ορειβασία - Ορεινός τουρισμός.

Η καθεμιά χωριστά απ' αυτές τις επεμβάσεις και στο βαθμό που γίνεται τώρα, δεν είναι ικανή να προκαλέσει θεαματικές αλλαγές στην ισορροπία του οικοσυστήματος. Η κτηνοτροφία, για παράδειγμα, έχει προσαρμοστεί στις δυνατότητες του πεδίου και έχει διαμορφώσει με τη σειρά της μια δυναμική ισορροπία ανάμεσα στο δάσος και τα βοσκοτόπια (αλπικά λιβάδια και υποαλπικές χέρσες πλαγιές). Όταν όμως τα κοπάδια μπουν σε υλοτομούμενο δάσος θα καταφάνε τα μικρά έλατα που μεγαλώνουν στο φως που άφησε να περάσει η αφαίρεση ενός μεγάλου ελάτου. Έτσι θα δημιουργηθεί το πρώτο ξέφωτο του δάσους που θα επεκταθεί τόσο όσο διαρκεί ο συνδυασμός των δύο εκμεταλλεύσεων.

Το ίδιο πρόβλημα γεννιέται κι όταν στις περιοχές αναδάσωσης (αποκατάσταση τοπίου) των μεταλλείων δόσκουν κοπάδια: τα έλατα γίνονται νανώδεις θάμνοι χωρίς ελπίδα ανάπτυξης. Ακόμα, ο συνδυασμός κτηνοτροφία - κυνήγι αποδεκάτιζε τα αγριόγινδα. Αυτό δηλαδή που πρέπει να γίνει κατανοητό είναι πως δεν μπορούμε να αφαιρούμε από τη φύση ό,τι και όσο θέλουμε γιατί σύντομα η επιχείρηση θα καταρρεύσει μαζί με το οικοσύστημα. Ήδη στα πεδία των συνδυασμένων εκμεταλλεύσεων, η διάβρωση, η αποψίλωση και η ερήμωση δείχνουν τα δόντια τους. Κι αυτά πάλι δεν είναι τυχαία φυσικά φαινόμενα, χωρίς συνέπειες για μας. Οι παχιές λάσπες που κατεβαίνουν απ' τα στοκ βωξίτη πάνε στο Μόρνο και μπαζώνουν το χώρο της τεχνητής λίμνης. Έτσι κάποτε αυτή θα τεθεί σε αχρηστία ή θα απαιτήσει άδειασμα και εκβάθυνση, αφού πρώτα θα έχει επεκταθεί προς τα χωράφια του Λιδωρικού και θα τα έχει πλημμυρίσει.

Όλοι αυτοί οι άξονες λειτουργίας της φύσης μας υποδεικνύουν μια προσεκτική και σε βάθος γνώση τους για να τη διαχειριστούμε μακροχρόνια. Πρέπει

λοιπόν η εκμετάλλευση των φυσικών πόρων να γίνεται με κύριο κριτήριο το ρυθμό ανανέωσής τους και κύρια μέριμνα τη μακροχρόνια ύπαρξή τους. Σ' αυτό το σκεπτικό βασίζονται οι παρακάτω προτάσεις.

Πέντε σημεία για μια αλλαγή στο καθεστώς διαχείρισης

Όπως βλέπουμε στον χάρτη, οι διάφορες χρήσεις έχουν περιοριστεί σε δική της, η καθεμιά, περιοχή. Προτείνονται λοιπόν οι παρακάτω βασικοί περιορισμοί και όροι προστασίας:

1. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΣ ΔΡΥΜΟΣ: Προτεινόμενος θεσμός που θα αναλυθεί σε επόμενο άρθρο. Περιοχή με ιδιαίτερη οικολογική αξία. Στην Γκιώνα, οι όροι προστασίας του δρυμού δεν συγκρούονται με κανένα σοβαρό υπάρχον συμφέρον (εκτός του παράνομου κυνηγιού και των κατσικιών, που είναι επίσης παράνομα όπως θα δούμε). Αν θεσμοθετηθεί και προστατευτεί, η προτεινόμενη περιοχή γλιτώνει από την επικείμενη επέκταση των μεταλλείων βωξίτη στη Βαθιά Λάκα.

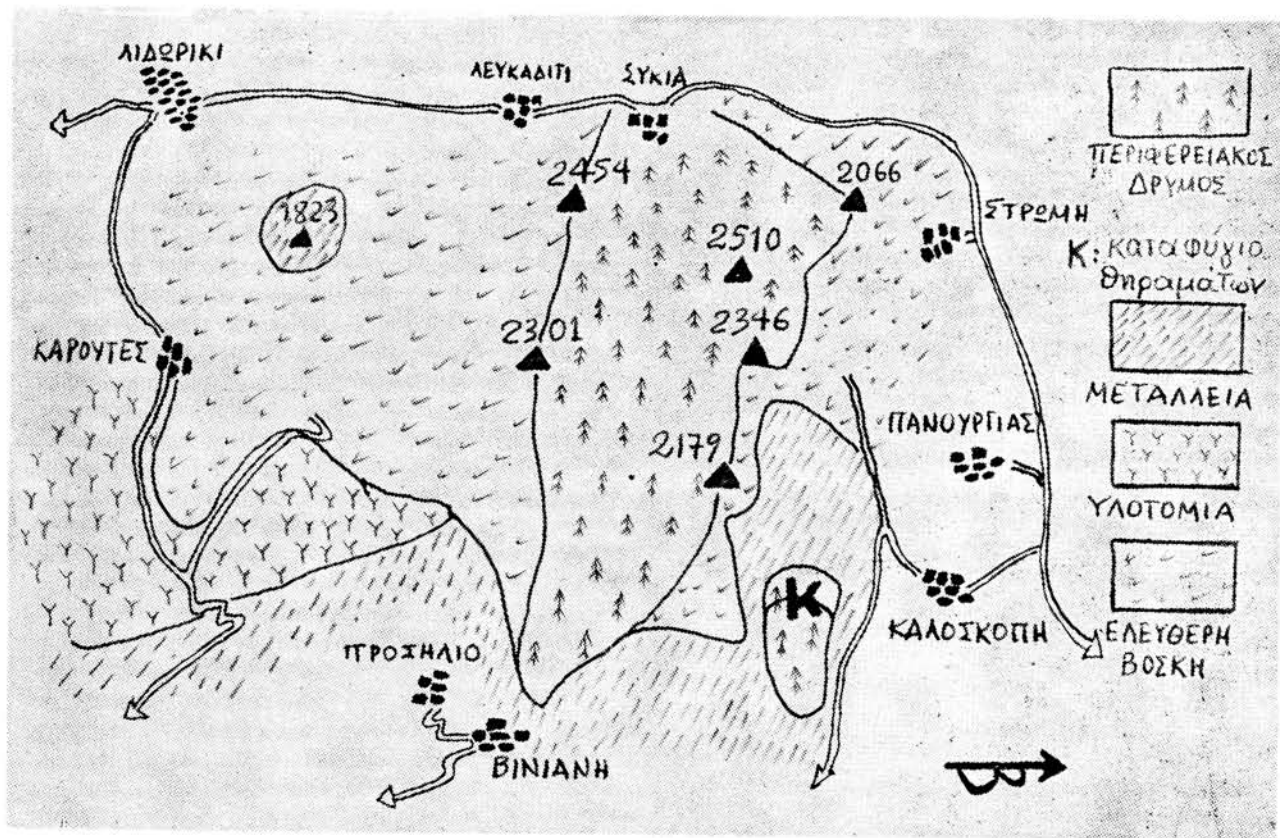
2. ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΘΗΡΑΜΑΤΩΝ: Όπου είναι και τώρα. Η περιοχή αυτή προστατεύεται ήδη αποτελεσματικά.

3. ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ: Δηλαδή κατσίκια και πρόβατα. Πρόκειται για γυμνές περιοχές με υψόμετρο 1.700 έως 2.400 μέτρα (αποψιλωμένες πλαγιές πρώην δασών και αλπικά λιβάδια). Κύριο πρόβλημα η έλλειψη νερού (πιθανόν η απουσία δασών να οφείλεται και σ' αυτόν τον λόγο). Πρέπει να συμπληρωθούν τα έργα συλλογής βροχόνεου. Είναι επίσης καιρός να φτιαχτούν ανθρώπινες στάνες για τους βοσκούς των καλοκαιρινών λιβαδιών. Από τα 8.000 γιδοπρόβατα

της Γκιώνας, στην περιοχή της ελεύθερης κτηνοτροφίας αναλογούν τα 6.000.

4. ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΠΡΟΒΑΤΩΝ: Είναι οι περιοχές του προτεινόμενου περιφερειακού δρυμού, όπου είναι εγκατεστημένοι από πολύ παλιά κτηνοτρόφοι (συνολικά 2.000 γιδοπρόβατα). Επειδή είναι μάλλον απίθανο να βρεθεί άλλος τόπος γι' αυτούς, πρέπει να περιοριστούν στα πρόβατά τους, διατηρώντας τα κατσίκια τους αλλού (χαμηλά, στα χωριά ή σε άλλη περιοχή, ή να τα πουλήσουν). Υποτίθεται βέβαια πως τη μεγαλύτερη ζημιά στο δάσος την κάνουν τα κατσίκια, αν και τα πρόβατα δεν είναι τελείως αθώα. Μ' αυτή την τροποποίηση στη χρήση του περιφερειακού δρυμού θα αναπνεύσουν τα αγρόγδα (που οι γίδες τα ανταγωνίζονται στην τροφή) και το δάσος που γεννάει. Ήδη η δασική υπηρεσία επιτρέπει μόνο πέντε τράχους σε κάθε κοπάδι, για οδηγούς. Αλλά στην Γκιώνα, και μάλιστα στη συγκεκριμένη περιοχή, σ' όλα τα κοπάδια μετράμε 40-60 γίδες και σ' ένα κοπάδι μετρήθηκαν 150. Οι δασικοί έχουν βαρεθεί τις μηνύσεις, τα πράσιμα και τους διαπληκτισμούς —χωρίς αποτέλεσμα άλλωστε.

5. ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ: Στην περιοχή που καθορίζεται για εξορυκτική εκμετάλλευση (βωξίτης και αμμοχάλικο) βρίσκεται το σύνολο των κοιτασμάτων βωξίτη. Πρέπει όμως να αναθεωρηθεί ο ληστικός τρόπος εξόρυξης και να ενταθεί η αποκατάσταση του εδάφους. Τα δέντρα των αναδασώσεων να μην είναι ακακίες (ξενικό και αντιαισθητικό φυλλοδόλο), αλλά είδη της τοπικής χλωρίδας (πουρνάρια και πεύκα στα χαμηλά, έλατα ψηλότερα). Στα εξαντλούμενα εργοτάξια να αρχίζει αυτόματα η διαδικασία αποκατάστασης και να απαγορεύεται η βοσκή.

6. Υλοτομία: Υπάρχουν μεγάλες δασωμένες εκτάσεις (έλατα) που δεν υλοτομούνται επαρκώς. Είναι ίσως αναπόφευκτο να ανοιχτούν δασικοί δρόμοι, θα πρέπει όμως να κλείνονται με μπάρες.

7. ΟΡΕΙΝΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ: Δεν θά 'ταν άσκοπο να ανακαινιστεί το υπάρχον καταφύγιο ορειβατών στη θέση Λάκα Καρβούνι, για να χρησιμεύσει και σαν σταθμός παρατήρησης και μελέτης της πανίδας. Επίσης σκόπιμο κρίνεται το χτίσιμο ενός νέου μικρότερου στη Βαθιά Λάκα. Οι ορδοπλαγιές της Γκιώνας είναι οι σημαντικότερες της Ελλάδας για αναρρίχηση.

Τέλος, ίσως είναι χρήσιμο να ειπωθούν λίγα λόγια για το πολυσυζητημένο θέμα του σεβασμού στην παράδοση. Παράδοση δεν σημαίνει ξύλινες καρδάρες στην Αράχωμα και καρτ-ποστάλ με φουστανέλες. Σεβασμός στην παράδοση, στην Γκιώνα σημαίνει διατήρηση των παλιών μονοπατιών (μη καταστροφή τους από τους δρόμους), διατήρηση του νερόμυλου στη Ρεκά, έκδοση εντύπου όπου θα καταγράφονται ο προπολεμικός δρόμος της Ρεκάς, η μάχη με τους Ιταλούς στη χαράδρα και οι δεκάδες μάχες που έδωσε ο ΕΛΑΣ στα υψώματα της Καλοσκοπής, της Παύλιανης και στις Καρούτες.

Βέβαια, όλα αυτά θα λειτουργήσουν όταν φτάσουν στ' αυτιά και κυρίως στα μυαλά εκείνων που παίρνουν τις αποφάσεις για το μέλλον του τόπου. Δυστυχώς οι άνθρωποι αυτοί πιστεύουν ότι μετά από το σήμερα, το χάος. Έτσι έννοιες όπως σταδιακή υποβάθμιση του οικοσυστήματος (50 χρόνια), εξάντληση των αποθεμάτων βωξίτη (20 χρόνια με τη βοήθεια του νέου εργοστασίου), διάβρωση και επιχωμάτωση του Μόρνου (πόσο σύντομα άραγε;) δεν τους απασχολούν ΤΩΡΑ.

Συστηματικά, παραπέμπουν το πρόβλημα στο μέλλον, όπου θα κληθούν να το λύσουν οι διάδοχοί τους, για να ανακαλύψουν ίσως κι αυτοί ότι προέχει η οικονομία και να το παραπέμπουν με τη σειρά τους στους επόμενους.

Το παραπάνω άρθρο του Τριαντάφυλλου Αδαμακόπουλου δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «Η Νέα Οικολογία», τεύχος 18, Απρίλης 1986 με τον γενικό τίτλο: «Η άλλη όψη της αλουμίνιας».

Ευχαριστούμε τη «Νέα Οικολογία» για την ευγενή παραχώρησή της για την αναδημοσίευση του άρθρου. (Για την αντιγραφή, Γιάννης Ν. Κολλύρης)

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Για την καθαριότητα έχουμε γράψει κατ' επανάληψη στις στήλες της «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ», χωρίς δυστυχώς να υπάρξουν τα επιθυμητά αποτελέσματα. Όλοι μας όταν πηγαίνουμε στο χωριό για τις διακοπές μας, έχουμε την απαίτηση να το δούμε να αστράφτει από καθαριότητα, να έχουμε άριστη εξυπηρέτηση από τους μαγαζάτορες του χωριού, ενδιαφέρον από την κοινότητα και τον πρόεδρο για όλα τα ζητήματα που μας

απασχολούν, γκρινιάζουμε για το νερό που κόβεται, για τις λάμπες της Δ.Ε.Η. που δεν ανάβουν, για το ένα ή για το άλλο.

Σκεφτήκαμε όμως ποτέ ότι η παραμονή μας στο χωριό δεν συνεπάγεται μονάχα παροχές και εξυπηρέτηση εκ μέρους της κοινότητας απέναντί μας, αλλά και κάποιες στοιχειώδεις υποχρεώσεις μας και καθήκοντα; Δεν αναρωτηθήκαμε άραγε ποτέ, πώς καταφέρνει η μικρή κοινότητα των 60 περίπου μόνιμων κατοίκων να αναπεκρίνεται στις αυξημένες απαιτήσεις των πολλών εκατοντάδων παραθεριστών; Με ποιά μέσα; Με ποιούς πόρους και με ποιό προσωπικό; Καταντάει λοιπόν να είναι αχαριστία και αγνωμοσύνη απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους —αν όχι πρόκληση— η απαράδεκτη τακτική στο θέμα των σκουπιδιών.

Ενώ η κοινοτική αρχή έχει ανακοινώσει κατ' επανάληψη ότι τα σκουπίδια πρέπει να ρίχνονται στα ρέματα που υπάρχουν μετά από τη διασταύρωση, λίγο πριν πούμε στο χωριό, κοντά στις ποτίστρες για τα ζώα, και μάλιστα σε ειδικούς λάκους που έχουν ανοιχτεί ειδικά γι' αυτό το σκοπό, εμείς, τελείως αβασάνιστα, χωρίς ενδοιασμούς, βουτάμε τη σακκούλα με τα σκουπίδια και την εκσφενδονίζουμε στο πιο γειτονικό ρας ρέμα, για να μην «αποχωριστούμε» εντελώς τα ανεπιθύμητα αντικείμενα! Κάποιοι άλλοι από μας, πιο «τολμηροί» διανύουν μεγαλύτερες αποστάσεις για να πετάξουν τα σκουπίδια καταστρέφοντας την αισθητική εμφάνιση και τη φυσική ομορφιά των γύρω απ' το χωριό περιοχών. Υπάρχουν όμως και κάποιοι που, όπως φαίνεται, διαθέτουν και «καλλιτεχνική φλέβα» και μεγάλη... φαντασία! Αυτοί συνήθως διαλέγουν τα πιο κεντρικά και τα πιο εμφανή σημεία του χωριού για να «εναποθέσουν» την «ευγενή παραγωγή» τους! Άλλος τα κρεμάει στο κλαδί κάποιου δέντρου, κι άλλος —έγινε δυστυχώς κι αυτό!— στον πυροσβεστικό κρουνό της πλατείας! Μήπως άραγε τα... ξέχασε; Θα μπορούσε να περάσει, να τα παραλάβει!

Γνωρίζουμε όμως ότι τα σκουπίδια, δεν είναι απλά και μόνο άχρηστα αντικείμενα, που τα απομακρύνουμε γιατί δεν μας χρειάζονται, αλλά εστίες που εγκυμονούν κινδύνους για την υγεία. «Αποχωριζόμεστε» λοιπόν τα σκουπίδια, αλλά λύση στο πρόβλημα δεν δίνουμε. Χρειάζεται η καταστροφή τους. Σαν μια αποτελεσματική λύση προτείναμε στο προηγούμενο τεύχος του δελτίου μας το κάψιμό τους (όσων βέβαια καίγονται: χαρτιά, νάυλον σακκούλες, πλαστικά κλπ.) μέσα σε κατάλληλα διασκευασμένα βαρέλια. Διαφορετικά, άνοιγμα λάκκων και κάψιμο, στη συνέχεια κάλυψη με χώμα. Όσα δεν καίγονται (κονσερβοκούτια, υπολείμματα τροφών κλπ.) μπορούμε να τα θάβουμε μέσα σε λάκους. Αυτά άλλωστε, έχει τη δυνατότητα και η ίδια η φύση να τα καταστρέφει από μόνη της. Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με τα νάυλον και τα πλαστικά, που η χημική τους σύσταση τα καταδικάζει να «ζουν» αιώνια δίπλα μας!

Ας προστατέψουμε λοιπόν την υγεία, την υγεία των παιδιών μας που παίζοντας συνηθίζουν να «σκαλίζουν» και να φάχνουν κάθε τί που τους κινεί την περιέργεια. Ας διαφυλάξουμε το περιβάλλον μας καθαρό και το χωριό μας πραγματικό φυσικό στολίδι!..

Γ. Κ.

Θερισμός

Θερίζαν τα σιτάρια τους όλα με την αράδα
στα Ισιώματα, στα Μνήματα και στην Αγία-Τριάδα,
παρταγμένη η φαμιλιά, αντάμα στον αγώνα,
έσκουζαν τα δρεπάνια τους, το τραγούδι πάει γόνα.

Με την βοήθεια του καιρού το στάρι έχει ψωμώσει,
αλλοιώς η νοικοκυρά δε θάχει να ζυμώσει.
Κι ο Πλάστης από ψηλά γιομάτος καλωσύνη,
θέριεψε τη σπαρμιουδιά, και την ευχή του δίνει.

Ακούγονται κυπροκούδουνα, βοσκός τη στάνη σκαρίζει
με τη γλυκειά φλογέρα του αγάπης σκοπούς χαρίζει.
Κι οι τσούπρες που θερίζουνε με νόημα γελάνε,
με κάποια απ' τις θερίστριες, ερωτευμένοι θάναι.

Αλώνοντας τσαλαπετεινός, δύνοντας η σελήνη,
οι θεριστάδες τέλειωσαν, στάχυ δεν έχει μείνει.
Γλαύκα στον κέδρο έκρουζε με γουρλωμένα μάτια,
τα σκόρπια τα χειρόβολα δέσμετα δειμάτια.

Στη θημιωνιά μαζεύονται γι' αλωνισμό να πάνε
'Αφθονη είναι η σοδεία γλυκό ψωμί θα φάνε
Κι ο νοικοκύρης γέμισε τ' αμπάρια του σιτάρι,
οι κόποι του αμοιόφθηκαν, αισιάνεται καμάρι.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΥΠΟΜΝΗΣΗ

Παρακαλούμε, να στέλνετε, χωρίς καθυστέρηση, στο Γραφείο του Συνδέσμου τις ειδήσεις σας (κοινωνικές, προσωπικές, οικογενειακές κλπ.), για να δημοσιεύονται έγκαιρα στο Δελτίο. Η παράλειψη δημοσίευσης θα βαρύνει εσάς και όχι το Σύνδεσμο.

Η βαβά - Ξούλα μολογάει

ΞΥΝΟΥΔΟΥΧΕΙΟΥΝ ΟΥΤΕΛ «ΞΟΥΛΑ - ΜΠΙΤΣ»

Γαίτης πρως τουν Ι.Ο.Τ. Κουκουδίστας

Μητ μπαρούσαμ μαρεσείς υπέφτυν του ντουρζιμού τς Κουκουδίστας, αναλανθάνου τη ντ' μή να σας πιρικαλέσου να μ' δώκηται κι μένα καμπόσα απου κείνα τα μπιρζιμένα τα κατουμύργια π' δώκαται κι σάλλενους κι φκιάξαν καλότχειμ κείνα τα χάνια, τα ξυνουδουχεία όπους τα κρένιτι σεις οι γραματιζούμιν. Έχου καταπατήσ' κατά πως γένηται σήμερα, καμπόσου τόπουν κει σαπάν στ' γκουρφή τς Γκιώνας, στ' Λιρίτσα κι θαν του αξιουποιήσου για να του κάμου σουστό χαγιάτ του δ'νού κι ναρχόντε ντουρίστεις απ' τα τρανά τα ψουμουτόπια τς Βάριανς κιτ Μάθρουλθαργιού, απ' του Δέλφνου και του Κριμάριτς κι Τα Πάν κι Κάτ Δυό Βνά (... το Κ' στος Ανέστ θα τόχειται ακουστά), απ' του Σκλήθρου κιτ' απάν Κάνιαν, για να χουρτάς του μάτι τς έλατον κι να μαζώξου κιγώ η γιέρημ καμπόσου συνάλαγμα για να δουηθήσου κείνουν τον κακουμοίρ τουν υποργό μπα κι μπη στα γκουδαρνταλίκια κι μας δώκ κανια δικάρα αύξης στ σύνταξ του ΟΥΓΑ κι στ' ΝΑΤΑ κι φάμει κι μεις καμινιά χαψά μπουμπότα πιδότηρ.

Για τα σκέδια για του Ουτέλ έχου να σας κρίνου τούτα. Κατά πρώτουν θα θάνου στου ρισιψόν κείνουν τουν Καρχαλιούμ τουν Κώστα ντε, που είν μάνα καυμέν για ξιπηρέτης στουν ντουρισμό. Όταν τουν ρουτάς που θα κατ' ρήγης, σι στέλν να πας στην ακρ, κουντά στου φράχτ αλλά να προυσέχς μπα κι σι πάρ πίσου η σάρα κι θριθής κάτ, στου Σκατόρεμα.

Είχει ζητήσ' δ'λειά στου ρισιψόν κι κείνους ου Γιώργους τ' Κουϊούφα ντε, αλλά απουρίφκει στις ζητάξες γιατί αφτόνους μαρε κρατάει ακόμα τουν τρόπου τ' πατέρατ κι όταν γλέπ κανέναν ξένουν απ' θέλ να κοιταστή σι μινια αγκουνή να ξαπουστάς' ή ρουτάει που ειν τ' παπά του σπίτ, αφτόνους ου χαζός τουν φιλουξινεί στου θ' κοτ του κουνάκ, αστουχώντας τ' μουντερνα φιλουξινία με πλερουμή.

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Συντακτική Επιτροπή:
ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ
ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Επιμέλεια ύλης:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΑΤΗΣ
(Γερανίου 7, Αθήνα)

Του ημηρήσιουν ταμλότ όπους του κρένουμι ημύς του Τουρζιμού, το ταίν όπως το λεν οι χουργιάτες θα πι-φριλανδάν ΔΙΦΤΕΡΑ: Τραχανά σουτε αλα Ξούλα. ΤΡΙΤ: Μαγκήπια πανέ αλα Καρακλιούμι. ΤΙΤΡΑΔ: Μπαμπανέτσα η μπομπότα αλά Κουκουβίστα αντάμα μι ληές Σαλουνίτικις ιπηδείς ειν νηστεία. ΠΕΦΤ: Ξ'νόγα-λου κι κλουτσουτύρα απ' τα ινχώργια μαντριά. ΠΑΡΑ-ΣΚΙΒΗ: Πράσα, λ' δάκια, μι πατακούλις κι γαλατσίδις. Του Σαββάτου σταχτουκουλ ή κατασιμάκ ανάλα-του κι αλάδιαγου γιατί τρύψει του μπιρζιμένου του ρουί. Τ' Γκυργιακί θα φένουμι στ' γάστρα καμιά στέρ-φα χαζουμπρουδατίνα κι να κουπανάν κι κανα πουτήρ κρασί απ' του τ' λουμι, φιρμένου κι φκιαγμένου απ' τα Κούτσουρα. Ιππηδόρπιουν θα σιρβίρουμι νταουσάνια κλι-μένα απ' τα κήπια τ' χουργιού, κουκόσις, γκόρτσα, ούλα ινχώργιας παραγούης, ΜΑΝΤ ΙΝ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ κα-θώς του θελ' ου ντουρζιμός για ναγουράζουμι ιλληγι-ΝΙΚΑ.

Του μαγέριμα θα γένηται μη τουν τηλειότυρουν αυτό-ματουν κριμικαντάν τς τιχνουλούας, π' θα κρέμηται στ' μεσ στουν συντα μι μίνια τρανή αλ'σίδα.

Κι θα κρατάει στ' μεσ τς παρασιτιάς ιένα τρανό κα-κάθ. Η φουτιά θα καίει μι ατουμικήν ινέργειαν δ'λαδή, καθένας πιλάτς θα κ'θαλάει μοναχόστ απτου λόγγου τα λατσούδια κι τα κούτσουρα και θα σ'μπάει μι ένα δαυλί για νανάθ η φουτιά κι να θγαίν ου καπνός άπτου μπου-χαρί. Ακόμα κι του νιράκ τ' θιού θαρχέται μητν ατουμ'

Η Βαβά Ξούλα Μπουκ'βάλαινα με τον άγγονά της Θύμιο, που είναι και ο ...δράστης των γρα-φοι ένων. «Νάπταν τα νειάτα τρεις βολές...»

κή ινέργεια αφού ου καθένας θα στέκιτε μιτς ώρεις σν' αράδα για να γιουμίσ' τ' θαρέλα απούτς ατουμικές θρύ-σεις τ' χουριού όπους ειν η Πουτήμ, κι η Μότσου, μια κι η Κουκουβιστιανή τιχνουλούα κατάφηρει να φκιαξ' του ιδλουημένου του νιράκ πόρχηταν κατιφτείαν απ' του γκιφαλόδρουσο, να χάνειτε μέσα σι κείν τ' γκαταρεμέν κουσέρθα, όπους λεν του υδραγουίουν οι πιστήμουνις, κι του γάργαρου κι κρουσταλλιασιμένου νιράκ πόρχειτε τρέχουντα κι πδώντα σα νιουγέν' του αρνάκι, θα θγαίν στάλα - στάλα, όπου τει καπνήσ' τ' νιρουκράτ κι συ θα καρτιράς να ν' φτής, καλότ'χημ.

Όσουν αναφουρά γιτ μυσ' χαγουγία, μάθειτε πως, μια κι του προυουδεφτικόν ικλησιαστικό μας συνδούλιον απαγόριφει να φερ η άλλ' προυκουμέν, η ΔΕΗ λέου, κι να θαν του λιχτρικό για τουν αναμιταδότ στου κα-μπναργιό τς Παναίας, μπα κι γλέπαμει κι μεις καμινά ξιδράκουτ απ' του χαζουκούτ, του κουκουβιστιανό δη-μόνοιουν θα θαματουργής. Μέσα στη ντιλιόρας θαντι-καταστήσουμι τς λυχνίεις με... λυχνάρια κι έτσι θα παραμείν του παραδουσιακό μι του ξιληγιμένου.

Ιππιδείς οι Κραδαρίτες ντουρίστεις θαρχόντε για ουριδασία καθάλλα στα μπλάρια κι τα γ'μάργια (μι του ζιμπάθιου), θα φκιαξου κι ένα αλών για πάρκι μι πουλ-λά παλούκια για να δέ 'νει τα ζα κι τα ιφτακίνητατς. Ουραία ουρειδασία κι πολύ θ' αποσταίν 'νει οι ουρι-δάτες καθάλλα.

Κείνου που σκιαζουμε μοναχά ειν η ρύπανσ τ' περι-δάλλουντους αλλά κι γι' αυτάνα προυδέλαμει να μαζών η Κοινότ η καθάλλινις απ' τα γιμάρια (μι του ζιμπά-θιου) για να μέν' λέφτιρους ου αγέρας για να μουλίνι-ται απού καθάρου καφαέριουν τς μπινζίνας.

Δεν τόκαμα ξαργού αλλά τ' στόησα να σας αναφέ-ρου πως στου κατώι τ' χανιού ή Ουτέλ, θα φκιαξουμι κι έκθις μι παραδουσιακά σκ' τιά φκιαγμένα στουν αργα-λιό μι παρθένου αγνό μαλλί απού σπάρτα για να ινισχύ-ουμι κιτ ντόπια παραγούη. Είχα καμπόσα ακόμα σκέδ-για για ν' αξιουποιήσουν του Χάν(ι) - Ουτέλ, αλλά καρτηράου τνέγκρις' γιαφτάνα τα παραπάν κι π' στέ-δου πως ο νοών, νοείτω γιατί τάγραφα κι καρτηράου απάντης κι αντίδρασ σι όσα σας καταμαρτύρσα.

Ισουκλείστους σας στέλνου κι μίνια φουτουγραφίαι, που είμαστε αντάμα μι τουν γραμματκόμι του Θύμιου, μπα κι γνουρ'τούμι καλίτυρα.

Ιφπιθέστατ

Ξούλα Μπουκ'βαλαίου - Βαρδακιούπ
ΘΥΜΙΟΣ Ν. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ

490.50.75. κι καρτηράου στ' ακουστκόμι.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε χειρόγραφο, που στέλνετε για δημοσίευση, να είναι καθαρογραμμένο (αν είναι δυνατό στη γραφομηχανή) και ΣΤΗ ΜΙΑ ΜΟΝΟ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΧΑΡΤΙΟΥ. Έτσι, διευκολύνεται ο τυπογράφος και ο διορθωτής των κειμένων και δεν γίνονται λάθη. Κείμενα κακογραμμένα δεν θα δη-μοσιεύονται.

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(Από το ομώνυμο βιβλίο του Π. Γ. ΤΟΥΜΠΑ)

Ε'

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Όταν δάλανε φωτιά στα σπίτια, οι Γερμανοί φύγανε γιατί δεν είχαν τί άλλο να κάνουν και τους ενοχλούσε και η ατιμόσφαιρα που είχε δημιουργηθεί από τις τεράστιες φωτιές. Τότε λοιπόν, μαζεύτηκαν οι χωριανοί και προσπαθούσαν να σώσουν κάτι, αλλά ήταν αδύνατο, γιατί από τη μεγάλη ζέστη που είχαν δημιουργήσει οι φωτιές και οι καπνοί δεν μπορούσες να πλησιάσεις. Δύο νύχτες φωτιζόταν ολόκληρη η περιοχή και την ημέρα δεν έβλεπες τίποτα από τους καπνούς. Για πολλές μέρες δεν μπορούσες να πλησιάσεις από τις θαριές μυρωδιές που αναδύανε τα καμμένα ρούχα και τρόφιμα και ό,τι άλλο βρισκόταν μέσα στα σπίτια.

Επειδή στους Γερμανούς ήταν δύσκολο να έρχονται στο χωριό, αλλά ήθελαν να μην το αφήνουν και σε ησυχία, το βομβαρδίζανε ασταμάτητα με πυροβολικό μέρα και νύχτα από το Μπράλο και τα Καστέλια. Οι κάτοικοι του χωριού από την ανάγκη για να μην σκοτωθούν, είχαν αποκτήσει και στρατηγικές ικανότητες και ήξεραν πού θα πάνε να φυλαχτούν σε μέρος ασφαλές και απυρόδμητο και με την πρώτη οβίδα που στέλνανε οι Γερμανοί από τα Καστέλια, τρέχανε στα απυρόδμητα σημεία χωρίς να τα χάνουν και να δημιουργούν πανικό. Έτσι κατάφεραν παρά το ανελέητο σφυροκόπημα του πυροβολικού, να μην σκοτωθεί κανείς τους.

Έπρεπε όμως να εργαστούν για να ζήσουν. Έπρεπε κάτι να κάνουν. Γι' αυτό μεταφέρανε τα νοικοκυριά τους έξω από το χωριό και σε μέρη που δεν τα χτύπαγε το πυροβολικό των Γερμανών. Τα μέρη αυτά ήταν η Αγία Παρασκευή, οι Σποργιές, η Κορακοφωλιά και άλλα. Εκεί η ζωή συνεχιζόταν κανονικά. Εκεί μαγειρεύαν και ζυμώνανε το ψωμί τους. Ακόμα και αργαλειούς είχαν στήσει και υφαίνανε τα ρούχα και τα προικιά των κοριτσιών. Όλα αυτά κάτω από τα έλατα και με κάλυψη μι πρόχειρη καλύδα από τα κλαριά των ελάτων.

Την ημέρα πηγαίνανε στα χωράφια και τα θράδια γυρίζανε εκεί και κοιμόντουσαν και άσε τους Γερμανούς να στέλνουν τις κανονιές τους.

Η κάθε οικογένεια είχε φτιάξει και μια κρυψώνα. Είχαν σκάψει δηλαδή σε κάποιο σημείο του γκρεμισμένου και καμμένου σπιτιού τους και είχαν δημιουργήσει μέσα στα ερείπια ένα χώρο να μην φαίνεται και να μην δρέχεται και εκεί είχαν τοποθετήσει όλα τους τα υπάρχοντα. Αυτό γινόταν για να μην τα βρούνε οι Γερμανοί όταν θα έρχονταν στο χωριό. Οι χωριανοί ξέρανε ο ένας την κρυψώνα του άλλου, αλλά ποτέ δεν έκλεψε κανείς τίποτα. Έτσι η ζωή του χωριού παρ' όλες τις καταστροφές, τις καθημερινές μάχες και τους βομβαρδισμούς του πυροβολικού, συνεχιζόταν κανονικά και οι άνθρωποι δεν είχαν χάσει το θάρρος τους. Όταν βρίσκανε ευκαιρία διασκεδάζανε, χορεύανε, ακόμα και θεατρικές παραστάσεις δίνανε.

Όσες φορές οι Γερμανοί ήρθαν στο χωριό, πάντα συναντούσαν την αντίσταση των ανταρτών και δίνανε σκληρές μάχες και πάντα φεύγανε με μεγάλες απώλειες.

Η Κουκουβίστα στα χρόνια της γερμανοϊταλικής κατοχής και στον αγώνα για την απελευθέρωσή της έδωσε πολλά σε οργάνωση, σε δράση, σε μαχητικότητα, στα πάντα. Έδωσε πολύ περισσότερα από ό,τι μπορούσε να δώσει και όλα αυτά με πίστη στο δίκαιο και τίμιο αγώνα, όπως σωστά το είχε καταλάβει και το πίστευε. Το ότι έδωσε πολλά, αυτό ήταν κοινή ομολογία. Όλοι το λέγανε και το παραδεχόντουσαν, μόνο που τα σχόλια γινόντουσαν διαφορετικά από τους φίλους και διαφορετικά από τους εχθρούς. Οι φίλοι το σχολιάζανε με χαρά, με καλωσύνη, με καμάρι και συγκίνηση. Οι εχθροί με μίσος και κακία.

Οι Κουκουβιστιανοί δεν πολεμήσανε τους κατακτητές μόνο στα βουνά, αλλά και στις πολιτείες. Όσοι έτυχε να βρεθούν στις μεγάλες πόλεις και προπάντων στην Αθήνα, πολεμήσανε τους κατακτητές με ό,τι τρόπο μπορούσαν. Θα αναφέρω μόνο μια περίπτωση. Την περίπτωση του Στέφανου στην Αθήνα.

Την ιστορία του Στέφανου μου την είχε διηγηθεί ο Παναγιώτης Μπουκουβάλας. Ο Μπουκουβάλας ήταν αδελφός της μάνας μου και έμενε μόνιμα στην Αθήνα. Από αυτόν λοιπόν άκουσα την ιστορία του Στέφανου, όχι μία, αλλά πολλές φορές, επειδή και ο ίδιος την είχε ζήσει πολύ έντονα και εγώ την άκουγα κάθε φορά με πολύ ενδιαφέρον.

Βρισκόμαστε στα χρόνια της κατοχής, μιας κατοχής σκληρής και απάνθρωπης. Φόβος και τρόπος επικρατούσε παντού. Οι Γερμανοί καταδυνάστευαν τους κατοίκους της Αθήνας. Τα βασανιστήρια και οι εκτελέσεις ήταν καθημερινά. Εκτός από αυτά, ο κόσμος υπέφερε από τις αρρώστιες και από την έλλειψη τροφίμων. Οι άνθρωποι πέθαιναν από την πείνα και κάθε πρωί τα κάρρα της δημαρχίας μάζευαν τα πτώματα από τους δρόμους. Αυτή την εποχή, ο Μπουκουβάλας περπατούσε μια μέρα στο δρόμο, σέρνοντας τα πόδια του και έτοιμος να πεθάνει από την πείνα, όπου τυχαία συναντά κάποιον γνωστό του, ονόματι Λάιο, ιδιοκτήτη του κέντρου διασκέδασης «Νεράιδα», στο Καλαμάκι. Μόλις αυτός είδε τον Μπουκουβάλα σ' αυτά τα χάλια, τον πήρε και τον πήγε στο μαγαζί του. Εκεί του έδωσε και έφαγε και τον κράτησε μαζί του και έτσι γλύτωσε το θάνατο από πείνα. Μετά από λίγο καιρό, οι Γερμανοί κλείσανε όλα τα μαγαζιά της παραλίας και οχυρώσανε την περιοχή φοβούμενοι απόβαση των συμμαχικών. Τον Μπουκουβάλα ο Λάιος τον άφησε στο μαγαζί, σαν φύλακα αλλά περισσότερο γιατί δεν είχε πού να πάει.

Ο Στέφανος Π. Κόλλιας, σπουδάζε νομικά στην Αθήνα και συγχρόνως εργαζόταν. Ακόμα ήταν οργανωμένος και έκανε αντίσταση κατά των κατακτητών. Όταν κάποτε τον έπιασαν, αμέσως κινητοποιήθηκαν όλοι οι χωριανοί που μένανε στην Αθήνα για να τον γλιτώσουν. Δεν τον είχαν πιάσει όμως οι Γερμανοί, αλλά οι Έλληνες, μια αστυνομία που λεγόταν, «Ελληνική Ειδική Ασφάλεια», με αρχηγό κάποιον Λάμπρου, εξάδελφο του Λάιου που δούλευε ο μπάρμπα μου ο Μπουκουβάλας.

Όταν το έμαθαν αυτό οι χωριανοί, τρέξαν και βρήκανε τον Μπουκουβάλα και του είπαν να παρακαλέσει

το αφεντικό του να μιλήσει στο Λάμπρου για να αφήσουν ελεύθερο το Στέφανο. Όταν ο Μπουκουβάλας είπε στο Λάιο, δεν χρειάστηκε καν να τον παρακαλέσει, γιατί ο Λάιος ήταν ένας πολύς καθώς πρέπει κύριος και όχι μόνον δέχθηκε, αλλά τον διαβεβαίωσε πως θα κάνει ό,τι μπορεί για να γλιτώσει το Στέφανο. Όταν πήγε στην ασφάλεια και είδε την κατάσταση που επικρατούσε εκεί, άρχισε να φοβάται και οι φόβοι του δυστυχώς γήγχανε αληθινοί. Ο εξάδελφός του, τον δέχθηκε με πολλή δυσκολία και όταν του μίλησε για τον Στέφανο, τον έβγαλε έξω κακήν - κακώς.

Έτσι, ο Στέφανος έμεινε στα κρατητήρια της ασφάλειας, βασανίστηκε απάνθρωπα και πέθανε. Όταν έφτασε στο χωριό η είδηση του θανάτου του, όλοι οι χωριανοί κλάψανε για το χαμό του, γιατί ήταν καλό παιδί και μεγάλος αγωνιστής.

Όλα αυτά που πρόσφερε στον αγώνα για το ξεσκάδωμα της πατρίδας, το χωριό μας, τα πλήρωσε πολύ ακριβά. Το τίμημα που πλήρωσε ήταν βαρύτατο. Όταν τελείωσε ο πόλεμος, το χωριό ήταν τελείως κατεστραμμένο, δεν υπήρχε απολύτως τίποτα. Επίσης οι ανθρώπινες απώλειες ήταν πολύ μεγάλες. Υπήρχαν πολλοί νεκροί και τραυματίες. Μερικά από τα θύματά του ήταν:

— Λουκάς Ν. Πριόβολος, εκτελέστηκε στα Καστέλια από τους Ιταλούς για την αντιστασιακή του δραστηριότητα.

— Παναγιώτης Ζούγγρος, σκοτώθηκε στην Αγία Τριάδα πολεμώντας τους Γερμανούς.

— Νίκος Κόλλιας, Καραμήτρος, σκοτώθηκε στην Αγία Τριάδα πολεμώντας τους Γερμανούς.

— Παναγιώτης Μπουκουβάλας, σκοτώθηκε στην μεγάλη μάχη της Καρούτας, πολεμώντας τους Γερμανούς.

— Βαγγέλης Τσολάνας, σκοτώθηκε στα «Ψηλά Λιθάρια» πολεμώντας τους Γερμανούς.

— Γιώργος Δ. Δανιήλ, Μαργαρίτης, σκοτώθηκε στην Αράχωδα, πολεμώντας τους Γερμανούς.

— Στέφανος Π. Κόλλιας, για την αντιστασιακή του δραστηριότητα, τον πιάσανε και τον σκοτώσανε με βασανιστήρια.

— Θανάσης Κ. Αυγερινός, σκοτώθηκε στο «Πενήντα ένα» πολεμώντας τους Γερμανούς.

— Σε μια τολμηρότατη επιχείρηση εναντίον των Γερμανών στο σιδηροδρομικό σταθμό Αμφίκλειας, τραυματίστηκαν ο Παναγιώτης Κ. Βλάχος και ο Γιώργος Δ. Μαλιδίτσας ή Τσιμούσης.

— Σε βομβαρδισμό από ιταλικά αεροπλάνα, σκοτώθηκε η Δήμητρα Μώρρη.

— Σε εξάσκηση όπλου, σκοτώθηκε από ατύχημα ο ΕΠΟΝίτης Παναγιώτης Ν. Κωστούρος.

— Σε έκρηξη χειροβομβίδας διαμελίστηκαν δύο νήπια του Δημητρίου Τσιρώνη.

— Από έκρηξη χειροβομβίδας σκοτώθηκε ο Δημήτριος Γ. Μαθιός.

— Εκτελέστηκε από Γερμανούς ο Αθανάσιος Τομαράς ή Τσιμισιούρης.

— Εκτελέστηκε από τους Γερμανούς ο Θύμιος Μώρρης ή Μαλαμιούλης.

— Εκτελέστηκε από τους Γερμανούς ο Ηλίας Γεωργίου, σε ηλικία 85 χρόνων.

(Συνεχίζεται)

Ο εικονιζόμενος είναι ο Δημήτρης Κυριαζής (Κτοσάλης).

ΑΛΗΘΙΝΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ...

Οι Ληστές

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Ο Δήμος με το δεμένο παιδί πήρε τη στράτα για την Αετοράχη. Τρέμοντας από το φόβο του το δύστυχο Αμερικανόπουλο, φιλούσε διαρκώς τα χέρια του και τον εκλιπαρούσε να τον ελευθερώσει. Η καρδιά του Δήμου σπάρανε από οίκτο και συμπόνοια. Δε μπορούσε όμως να το αφήσει ελεύθερο, γιατί φοβόταν τον απαίσιο εκείνον «Καραφωτιά». Προτού βασιλέψει ο ήλιος ένας τσοπάνος, γνωστός ληστοτρόφος, αργοπορημένος έφτασε ως εκεί φορτωμένος τρόφιμα για τους ληστές. Ο Δήμος, αφού σιγούρεψε παράμερα το αιχμαλωτισμένο παιδί, κατέδθηκε στη στράτα και τον ρώτησε: «Γιατί ωρέ Θύμιε χτυπούσε η καμπάνα τ' απόγευμα στο χωριό σας;» «Το παιδί του παπά, καπετάνιο, που σπούδαζε στην Αθήνα, τόφεραν πεθαμένο και σήμερα το θάψανε». «'Αιντε τώρα στον καπετάνιο που σε καρτερεί».

Κατά το σούρουπο έφτασε ασθμαίνοντας ο πατέρας του σκληρωμένου παιδιού. Πατέρας και γιος αγκαλιάστηκαν κι έκλαιγαν απαρνήγορητα. Με θλιμμένο ύφος ο Αμερικανός, σκουπίζοντας τα δακρυσμένα μάτια του είπε στον αρματωμένο Δήμο: «Με πληροφόρησαν πως εσύ καπετάνιο δεν θαρύνεσαι με εγκλήματα, αλλά μια γυναιοδουλειά στάθηκε αιτία να φυγοδικήσεις. Δήμο σου δίνω τον λόγο της τιμής μου, αν λευτερώσεις τον

γιά μου θα ζητήσω από τον υπουργό Δικαιοσύνης, με την δούλεια δέβαια του βουλευτού μας, να σου δοθεί αμνηστία. Και να είσαι δέβαιος γι' αυτό. Ναι μην αμφιβάλλεις θα επιτύχουμε πάση θυσία την αποκατάστασή σου στην κοινωνία». «Λησμονείτε, φαίνεται, πως η θέση μου είναι πολύ δύσκολη. Ο καπετάνιος μου είναι σκληρό καρδί. Διακινδυνεύει το δικό μου κεφάλι!» Επηρεασμένος ο Δήμιος από την υπόσχεση του Αμερικανού ότι θα μεσολαβήσει να του δοθεί χάρη, αποφάσισε: «Λοιπόν μπάρμπα, ό,τι θρέξει, ας κατεβάσει! Πάρε το παιδί σου και τα λύτρα που έφερες και εξαφανίσου. Κρύψε τον γιό σου να μην τον ιδεί απολύτως κανένας. Καλύτερα να φύγεις απόψε για την Αθήνα».

Το αιχμαλωτισμένο παιδί με τον πατέρα του αγχαλιασαν τον Δήμιο και τον φίλησαν. Φεύγοντας ο Αμερικανός του επανέλαβε: «Είσαι παλληκάρι τίμιο και γενναίο ψυχο. Μην ανησυχείς θα σου ξεπληρώσω αυτή την καλωσύνη. Αρχίζω τον αγώνα μου από αύριο κιόλας. Όταν απομακρυνθήκαν, ο Δήμιος θυμήθηκε τα λόγια του αδυσώπητου αρχιλήστη: «Θα μου φέρεις τα λύτρα ή το κεφάλι του νεαρού». Εμπρός γκρεμός και πίσω ρέμα! Βασανίζοντας για πολύ ώρα το μυαλό του δρήκε κάποια διέξοδο. Μια ριψοκίνδυνη ιδέα του φώτισε το νου. Να κατέβη τα μεσάνυχτα στο Νεκροταφείο του χωριού και να κόψει το κεφάλι από το πεθαμένο παπαδουλάκι. Η πράξη που σκαρφίστηκε ήταν απάισια. Ήταν μια φρικιά σκέψη για την οποία αισθάνθηκε ανατριχίλα και αποτροπιασμό. Θα έσωζε όμως για την ώρα την κατάστασή. Με την νεκροκεφαλή θα παραπλανούσε στο μισοσκόταδο της σπηλιάς τον φοβερό εκείνο λήσταρχο. Ωπλισμένος με τόλμη και θάρρος πήρε τον κατήφορο. Φτάνοντας στην μάνδρα του Νεκροταφείου κοντοστάθηκε. Παρά την ψυχική του αναστάτωση και το δέος που κυριαρχούσε μέσα του σκαρφάλωσε στον μανδρόταχο και πύδωσε μέσα. Επικρατούσε απόλυτη ησυχία. Από το ανοιξιάτικο αεράκι τρεμοσβήναν τα αναμμένα καντηλάκια στους λιγιστούς τάφους. Δεν άργησε να εντοπίσει τον φρεσκοκαμμένο λάκκο που ήταν θαμμένο το παπαδοπαίδι. Κι αμέσως επιδόθηκε στο μακάθριο έργο του. Με την τεράστια χαντζάρα του τράβηξε τα νωπά χώματα και δρήκε το φέρετρο. Αφού έκοψε το κεφάλι του νεκρού παιδιού ξανασκέπασε τον τάφο όπως ακριβώς ήταν. Συγκλονισμένος από την θδελυρή πράξη του, κρατώντας από τα μαλλιά το κεφάλι ανηφόρισε για το λημέρι του ληστού αφεντικού του.

Ο λήσταρχος «Καραφωτιάς», ζαλισμένος από το τσίπουρο που ήπιε αποδραδίσ με τους φυγόδικους φίλους του που τον είχαν επισκεφθεί για να συζητήσουν τα προβλήματα τους, ήταν ξαπλωμένος παράμερα στη φωτιά και λαγοκοιμόταν. Ο Δήμιος προτού ξημερώσει ακόμια στάθηκε στην είσοδο της σπηλιάς, σε σημείο που να φωτίζεται από το φεγγάρι, και του φώναξε:

— «Καπετάνιε, τα λύτρα δεν τα έφεραν και το παιδί το σκότωσα!.. Σου έφερα το κεφάλι του να το ιδείς. Όσο για το πτώμα του το πέταξα στο φαράγγι να το φαν τ' αγρίμια». Κι ο λήσταρχος με γουρλωμένα μάτια κτρινοκοίταξε πατόκορφα τον Δήμιο που κρατούσε επιδεικτικά τη νεκροκεφαλή και βρίσκοντας θεούς και δαίμονες, για τα λύτρα που έχασε, τον πρόσταξε:

— «Πέταξέ το, ωρέ, κι αυτό απ' τον γκρεμό στη ρεματιά να το φαν τα όρνια». Ευτυχώς ο μεθυμένος κακούργος δεν το είδε από κοντά.

Προτού δγει ο ήλιος ακούστηκαν δυό - τρεις ντουφεκιές κι ο καπετάν «Καραφωτιάς» ταραγμένος πετάχτηκε έξω από το λημέρι του φωνάζοντας τον σύντροφό του: «Για βγες μωρέ Δήμιο στο σύρραχο να ιδεις τι συμβαίνει». Όσπου να πάει εκείνος στο καραούλι, οι ντουφεκιές πυκνώσαν. Σε λίγο έφτασαν αναστατωμένοι τρεις ακόμη φυγόδικοι από φιλική τους συμμορία και ενημέρωσαν τον λήσταρχο «Καραφωτιά». «Καπετάνιο είμαστε κυκλωμένοι από τα αποσπάσματα. Πρέπει αμέσως να φύγουμε από δω». Ακροβολισμένοι κατέβηκαν στην χαράδρα για να περάσουν στο απέναντι δουνό. Εκεί όμως τους είχαν στήσει ενέδρα οι χωροφύλακες. Η μάχη κράτησε ως το ηλιοδασίλειμα. Όταν τέλειωσαν τα δόλια των ληστών κατόπιν όρμησαν με τις χαντζάρες τους. Ο Δήμιος μέσα σε κείνον τον χαλασμό, έρποντας για να μην τον βλέπει ο καπετάνιος του, απομακρύνθηκε και σηκώνοντας άσπρο μαντήλι παραδόθηκε.

Ο θηριώδης «Καραφωτιάς» αφού σκότωσε τον ενωμοτάρχη και τρεις χωροφύλακες σωριάστηκε κάτω και κείνος νεκρός χτυπημένος από σφαίρα που τον θρήκε στο κεφάλι.

Στη συνέχεια οι χωροφύλακες έκοψαν τα κεφάλια των σκοτωμένων ληστών για να τα επιδεικνύουν, θριμβολώντας για το κατόρθωμά τους, στα χωριά που θα διάβαιναν. Έτσι με την εξόντωση των παραπάνω ληστών ανακουφίστηκε ο λαός της υπαίθρου.

Τον Δήμιο τον οδήγησαν σιδηροδέσμιος και χλευάζοντας τον στην Λαμία και τον έκλεισαν στις φυλακές.

Ο Αμερικανός μαζί με τον βουλευτή της περιφέρειας επισκέφθηκαν πολλές φορές τον υπουργό Δικαιοσύνης ζητώντας να δοθεί αμνηστία στον Δήμιο του οποίου ο φάκελλος, εκτός από τον ξυλοδαρμό και την αντίσταση κατά της Αρχής, δεν περιείχε άλλο επιβαρυντικό στοιχείο.

Από την άλλη μεριά όμως είχε ένα ισχυρότατο ατού, την απελευθέρωση του αιχμαλωτισμένου παιδιού, για το οποίο έπαιξε κορώνα - γράμματα την ζωή του για να το γλυτώσει από τα νύχτια του τυράννου «Καραφωτιά». Έγτερα από τρεχάματα και παραστάσεις του Αμερικανού στους διαφόρους αρμόδιους υπογράφηκε η χάρη και θα αποφυλακίζόταν, αν δεν έφτανε ξαφνικά και δεύτερη έκθεση του Διοικητή αποσπασματάρχη ο οποίος για να ηρωποιηθεί εκείνος με τους άντρες του τμήματός του παρουσίαζε τον Δήμιο ως συλληφθέντα κατά την ώρα της μάχης και όχι ως αυτοδούλως παραδοθέντα. Έγτερα από την επιβαρυντική εκείνη κατηγορία ο εισαγγελέας τον έστειλε στο Δικαστήριο για να αποφανθεί εκείνος για την τύχη του. Κυριώτερος μάρτυρας υπερασπίσεως ήταν ο Αμερικανός ο οποίος κατάφερε να τον αθωώσει.

Συνετέλεσαν δέβαια και τα μέτρα επεικειάς, σχετικά με τους φυγόδικους, τα οποία πήρε κίνε τις μέρες με Δικονομική τροποποίηση η κυβέρνηση Ελ. Βελζέλου.

Επιστρέφοντας ο Δήμιος στο χωριό του, κάλεσε τον βουλευτή που δέχτηκε να τον υποστηρίξει, τον Αμερικανό και την οικογένειά του και τους έκανε τραπέζι. Με βιολιά και κλαρίνα γιόρτασε το γεγονός.

Με την μεσολάβηση του Αμερικανού όχι μόνον αποκαταστάθηκαν οι σχέσεις του Δήμιου με τον γέροντα που τον κατέτρεχε για την ανάρμοστη εκείνη συμπεριφορά του και η οποία στάθηκε αιτία να φυγοδικήσει,

αλλά δέχθηκε κι όλας ο νοικοκύρης εκείνος να τον κάνει γαμβρό του.

Γεγονός ιλαροτραγικό και πρωτάκουστο συνέβη όταν ο παπάς, στα τρία χρόνια, άνοιξε τον τάφο του πεθαμένου παιδιού του και το βρήκε χωρίς κρανίο. Έμεινε άναυδος ο δύστυχος πατέρας από το ανήκουστο, όσο και φριχτό θέαμα, του αποκεφαλισμένου σκελετού. Δεν παρέλειψε να γνωστοποιήσει το «θάμα» τούτο και στο Δεσπότη του ακόμα. Το συνταρακτικό αυτό συμβάν σκόρπισε θαθεία συγκίνηση σε ολόκληρη την περιφέρεια, και ο κάθε θρησκόληπτος, θεωρώντας το κακό σημάδι για το χωριό, έδινε ανάλογη εξήγηση.

Οι δειήσεις του ιερέα και οι γονυπετείς παρακλήσεις των πιστών προς τον Ύψιστο κράτησαν αρκετό χρονικό διάστημα.

Υ.Γ.: Πρόκειται για αληθινή ιστορία την οποία μου διηγήθηκε ο ίδιος ο Δήμος, προ πολλών χρόνων, σε θαθεία γεράματα.

Διόρθωση από το προηγούμενο Δελτίο

• Η σφαγή των Άγγλων τουριστών στο Δήλεση διαπράχθηκε από τους ληστές ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ-ΔΕΣ και όχι Αρβανιτάδες που από λάθος γράφηκε στο διήγημα «Οι Ληστές» που δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο τεύχος.

ιστορικόν

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Μήνας Φεβρουάριος 1943.

Δύο Γερμανοί με πολιτικά ρούχα ήρθαν από Λαμία στο χωριό Γαρδικάκι Οίτης. Δεν μπόρεσαν να πάρουν πολλές πληροφορίες για αντάρτικα τμήματα. Προχώρησαν προς το χωριό Παύλιανη. Οι κάτοικοι της Παύλιανης τους δέχτηκαν σαν μαυραγορίτες. Έτσι συστήθηκαν. Η οργάνωση του ΕΑΜ της Παύλιανης δεν έδωσε καμμία υπόνοια σαν οργάνωση. Έστειλε αγγελειάφορο στην οργάνωση του εφεδρικού ΕΛΑΣ του χωριού μας για να τους συλλάβουν. Ο υπεύθυνος του εφεδρικού ΕΛΑΣ του χωριού μας ήταν ο ανθυποσηναγός Δημήτριος Γεωργίου Κόλλιας. Αμέσως συγκέντρωσε μια ομάδα με αρχηγό τον γεωπόνο Φώτη Μπάμπαρα. Την ομάδα την αποτελούσαν οι κάτωθι:

Ο γεωπόνος Φώτης Μπάμπαρας, Γεώργιος Ευαγγέλου Δανιήλ, Γεώργιος Παναγιώτου Δανιήλ Γιατσού, Γεώργιος Δημητρίου Δανιήλ Σαμέτης, Ευθύμιος Ηλία Τομαράς, Δημήτριος Μόρης Γαλαρίας, Γεώργιος Κωνσταντίνου Τούμπας Κωστάκος και ο Φάνης Λευκαδίτης.

Ήγουμε από το χωριό πολύ νύχτα, ξημερώσαμε στον

Αη-Λιά τον Παυλιανίτικο. Ήρθε ο υπεύθυνος της Παύλιανης για ενημέρωση και κατατόπιση που θα κάναμε την ενέδρα. Πράγματι συμφωνήσαμε να τους πιάσουμε μακριά από το χωριό. Την άλλη μέρα περίπου στις 10 η ώρα κάναμε την ενέδρα στο σημείο μεταξύ Παύλιανης και Γαρδικάκι. Όπως έρχονταν οι Γερμανοί ανυποψίαστοι τους συλλάβαμε χωρίς καμμία αντίσταση, τους πήραμε τα πιστόλια τους. Ο ένας Γερμανός μιλούσε καλά τα Ελληνικά. Στην αρχή που μας είδαν τους έπιασε μεγάλη τρεμούλα. Το δρομιολόγιό μας ήταν να τους φέρουμε στην Αγία Τριάδα. Τους ρωτήσαμε ποιός ήταν ο σκοπός τους που ήρθαν στην Παύλιανη και ο Γερμανός που μιλούσε καλά Ελληνικά μας είπε ότι ήθελαν να βρουν τον αρχηγό των ανταρτών για να μάθουν ποιά είναι τα αίτια που δγήκανε στο δουνό. Τους απαντήσαμε ότι θέλαμε να ελευθερώσουμε την πατρίδα. Το δράδυ κοιμήθηκαν μέσα στην εκκλησία Αγία Τριάδα. Το εφεδρικό ΕΛΑΣ του χωριού μας ειδοποίησε το χωριό Μαυρολιθάρι, Δρέμισα και Γκούρα να φέρουν μερικά ζώα στην Αγία Τριάδα, χωρίς να γνωρίζουν περί τίνος πρόκειται. Ήρθαν οι άνθρωποι με τα ζώα τους περίπου 20 και τα φέραμε γύρω - γύρω στην εκκλησία για να εμφανίσουμε μεγάλη κυκλοφορία οργανωμένου αντάρτικου. Όταν έφεξε, μας είπε ο Γερμανός στα Ελληνικά: είστε επιφυλακτικός λαός. Τα χαρτιά που είχαν μαζί τους τα ερεύνησε ο καθηγητής Γιώργος Κόλλιας, αλλά ήταν κρυμμένος πιο πέρα, με τον Παπα-Μέλιο, αν θυμώμαι καλά. Ερεύνησε με κάθε λεπτομέρεια τα χαρτιά που είχαν μαζί τους. Δεν βρήκε τίποτα το ύποπτο. Έπρεπε να αποφασίσουμε πού να τους παραδώσουμε. Στην Αγία Τριάδα ρίξαμε κλήρο, ποιός θα πήγαινε στην Άνω Αγόριανη. Εκεί ήταν το αρχηγείο Παρνασσίδος. Έπεσε ο κλήρος στον Ευθύμιο Τομαρά. Πράγματι, χωρίς καμμία αντίρρηση πήγε στην Άνω Αγόριανη, βρήκε το αρχηγείο Παρνασσίδος και έδωσε το σημείωμα στον Νικηφόρο και Διαμαντή. Έγινε σύσκεψη και αποφάσισαν να απελευθερώσουμε τους Γερμανούς για να μην δημιουργήσουν οι Γερμανοί της Λαμίας καταστροφές στα χωριά που πέρασαν. Οπωσδήποτε γνώριζαν οι Γερμανοί την αποστολή τους. Εν τω μεταξύ, ώσπου να έρθει ο Τομαράς μεταφέραμε τους Γερμανούς στην Κουκουδίστα σαν αιχμαλώτους πολέμου. Μας έφερε την απόφαση ο Τομαράς, την διάδασε ο ομαδάρχης γεωπόνος Φώτης μαζί με τον Δημήτριο Γεωργίου Κόλλια, διότι αυτοί ήταν κυρίως υπεύθυνοι. Μας έδωσαν εντολή να τους πάμε κοντά στο Γαρδικάκι και να τους αφήσουμε ελεύθερους. Πράγματι, ώσπου να φτάσουμε κοντά στο Γαρδικάκι, μέσα στο δάσος της Οίτης ταλαιπωρηθήκαμε στα μονοπάτια του. Οι Γερμανοί νόμισαν ότι θα τους εκτελούσαμε. Σταμάτησε ο Γερμανός που μιλούσε Ελληνικά και μας είπε «μην μας ταλαιπωρείτε, σκοτώστε μας να τελειώνουμε». Τους απαντήσαμε ότι δεν είναι αυτός ο σκοπός μας. Δεν μας πίστευαν. Όταν τελείωσε η αποστολή μας του είπαμε ότι είναι ελεύθεροι και πάλι δεν το πίστευαν.

Αυτή είναι η ιστορία των δύο αιχμαλώτων Γερμανών της Κουκουδίστας.

Αν κανείς από την παρέα μας θυμάται κάτι περισσότερο που εγώ έχω παραλείψει, διότι δικαιολογημένα, έχουν περάσει 43 χρόνια, πρέπει να τα συμπληρώσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΥ. ΔΑΝΙΗΛ

δωρηται συνδρομηται

— Ευθυμία Σαΐτη στη μνήμη της πεθεράς της Μαρίας Σαΐτη	1.000
— Τσόχλα Παρασκευή στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη	1.000
— Αποστόλης Μπουκουβάλας	1.000
— Δημήτριος Ευθυμ. Τούμπας, προσφέρει φωτοαντιγραφική εργασία, στη μνήμη του πατέρα του, αξίας	1.000
— Λουκάς και Παναγιώτης Νικολάου Μώρρη στη μνήμη του πατέρα τους	1.000
— Αθανάσιος Τζανέτος	2.000
— Μώρρης Παναγιώτης Θεμιστοκλή	5.000
— Τριαντάφυλλος Τσολάνας	1.000
— Πατσούρας Παναγιώτης	500
— Σίμου Μαρία του Αλέκου	1.000
— Κόλλια Ν. Ευσταθία (Καραμήτρινα), στη μνήμη του γαμπρού της Γιάννη Σεραφειμόπουλου	1.000
— Μώρρης Δημήτριος Γεωργίου	400
— Μαλεβίτση Σούλα (Βασιλοπούλου), στη μνήμη του πατέρα της Χαράλαμπου και της αδελφής της Κωνσταντίας (Ντίνας) ..	1.000
— Κόλλιας Δημήτριος Π.	1.000
— Μαλεβίτση (Βασιλοπούλου) Αθανασία ..	1.500
— Κυριαζής Γεώργιος Κωνσταντίνου	1.000
— Κεραμίδα Μαρία, στη μνήμη του συζύγου της Κώστα	1.000
— και για ενίσχυση Συνδέσμου	2.000
— Φίκα Ελένη Νικολάου	1.000
— Ζησίμου Δημήτριος	1.000
— Τσολάνας Τριαντάφυλλος	1.000
— Μώρρης Παναγιώτης Θεμιστοκλή	5.000
— Κυρίτσης Παναγιώτης Νικολάου	1.000
— Κυρίτσης Παναγιώτης Δημ.	500
— Κωστόγιαννης Ευάγγελος Γεωργίου, στη μνήμη αδελφού του Γιάννη για την συμπλήρωση έτους από το θάνατό του	3.000
— Τσίγας Κώστας Ευαγγέλου	500
— Κυριάκος Θανάσης Λαΐου	500
— Γεωργίου Κώστας Νάκου, στη μνήμη αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης 1941 - 44 ...	5.000
— Πριοβόλου Γιούλα	1.000
— Νισηραίου Νίτσα, στη μνήμη του συζύγου της	500
— Λίτσος Κώστας, στη μνήμη των γονέων του	1.000
— Δανιήλ Κώστας του Ευαγγέλου (Καλοσκοπή), στη μνήμη Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης	1.000
— Κατρανίδης Δημήτριος, ενίσχυση εφημερίδας	500
— Διάννα Μπέσσερη (Αμερική), ενίσχυση εφημερίδας	1.000

— Μώρρης Θεόδωρος Παν., ενίσχυση συνδέσμου	1.000
— Κάλλης Αρτέμης (Γραβιά), ενίσχυση συνδέσμου	1.000
— Κυριαζής Αριστείδης Μιλτιάδου, (Καλοσκοπή), ενίσχυση συνδέσμου	5.000
— Μώρρης Νικόλαος Παν., ενίσχυση συνδέσμου	1.000
— Γεωργίου Νίκος του Νάκου (Καλοσκοπή), ενίσχυση συνδέσμου	1.000
— Θεοχάρης Γεώργιος Δημήτριος, από τη συμπλήρωση έτους από το θάνατο του έγγονού του 'Αγγελου Σίμου	1.000
— Γεώργιος Θεοχάρης, με τη συμπλήρωση ενός έτους από τον αδόκητο θάνατο του έγγονού του 'Αγγελου	1.000
— Μαρία Σίμου, του Αλέκου θέτει στη διάθεση του Συνδέσμου χρηματικό ποσό για να διατεθεί για την κατασκευή κοινωφελούς έργου στη μνήμη του γιού της 'Αγγελου.	

Ο Σύνδεσμος την ευχαριστεί θερμά για την δωρεά αυτή.

Στη φωτογραφία αυτή στην πλατεία του χωριού εικονίζονται κατά σειρά, όρθιοι από αριστερά προς τα δεξιά οι: Κουτσουβέλης Αντώνης, Κουτσουβέλης Κ., Ματθαίου Παναγιώτα, Γεώργιος Οδυσσ. Κόλλιας, Αικατερίνη Δημ. Ποδάρα, Τσόχλα Παναγιώτα (Σαφλιά), Τσόχλας Νικόλαος (Σαφλιάς), Ευθυμία Δημ. Ποδάρα και καθιστοί από αριστερά: Βασιλική Τσόχλα, Δημήτριος Τσόχλας, Πέτρος Κουτσουβέλης, Γιούλα Ποδάρα.

Παλιές φωτογραφίες

Παρακαλούμε όσους χωριανούς διαθέτουν παλιές ενδιαφέρουσες φωτογραφίες απ' τη ζωή του χωριού, να μας στείλουν μερικές για δημοσίευση στην εφημερίδα μας, αφού σημειώσουν κάπου με τη σειρά τα εικονιζόμενα πρόσωπα, χρονολογία, τόπο καθώς και το τηλέφωνό τους, για να τους επιστραφούν σε άριστη κατάσταση, αμέσως μετά τη δημοσίευσή τους.

κοσμικά

Αρραβώνες:

Στη Φούλη Αλεξίου και τον Γιάννη Κέμο που έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου, θερμά συγχαρητήρια από την οικογένεια Στάθη Ράπτη και από το Δελτίο μας.

Γάμοι:

Στις 20 Απρίλη 1986, στον Άγιο Σπυρίδωνα Αιγάλεω έγινε ο γάμος της Αγγελικής Τσόχλα και του Σπυρίδωνα Αλεξίου. Στο νέο ζευγάρι και στις οικογένειές τους θερμά συγχαρητήρια και κάθε δυνατή ευτυχία.

Βαπτίσεις:

Την Παρασκευή 18 Μαΐου, η Βασιλική Κιρπικίδη, το γένος Τσόχλα, βάπτισε το κοριτσάκι της. Να της ζησει!

— Τήν 15.6.1986 ο Βασίλειος Αρτ. Κάλλης, βάπτισε το κοριτσάκι του και το ονόμασε Ελένη.

Αφίξεις:

Από την Αμερική ήρθε στην Ελλάδα στις 28.4.86 ο Κατσανιώτης Γιώργος του Κώστα.

Θάνατοι:

Πέθανε σε ηλικία 24 χρόνων ο Γιάννης Γ. Κουνούπης.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΒΕΛΗΣ

Ο αδόκητος θάνατος του Αντωνίου Κουτσουβέλη, την 1.5.1986 σκόρπισε σε όλους μας βαθειά λύπη και συγκίνηση. Ο αείμνηστος κύριος Αντώνης ήταν ακέραιος άνθρωπος, πρoός και δημιουργικός.

Γελαστός, φιλότιμος και γενναιόδωρος, υπόδειγμα αγάπης και ανθρωπιάς.

Προικισμένος από την φύση με αγνά και ευγενικά αισθήματα. Σωστός και πονόψυχος.

Την γαλαντομία του και τις ευεργεσίες του, θα τις αποστερηθούν η Κοινότητα, καθώς και ο Σύνδεσμός μας.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που τον σκεπάζει.

Ο ύψιστος ας αναπαύσει την ψυχή του.

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» εκφράζει στους οικείους του τα θερμά συλλυπητήριά της.

Βιογραφικό σημείωμα του Αντωνίου Π. Κουτσουβέλη

Ο Αντώνιος Π. Κουτσουβέλης γεννήθηκε το 1907. Ακολούθησε με επιτυχία το επάγγελμα του εκτελωνιστού. Το 1931 νυμφεύθηκε την Κούλα Τσόχλα. Από τον γάμο αυτό απέκτησε ένα αγόρι τον Πέτρο Κουτσουβέλη που μεγαλώνοντας ακολούθησε με την ίδια

ξεχωριστή επιτυχία το επάγγελμα του εκτελωνιστή. Ευτύχησε να δει τα δύο του εγγόνια, Αντώνη (25 ετών), και Ανδρέα (23 ετών) να γίνονται σωστοί και ολοκληρωμένοι άνδρες. Ο μεν Αντώνης Κουτσουβέλης, απόφοιτος της ΑΣΟΕΕ Αθηνών, με MASTER στην Αγγλία υπηρετεί τη θητεία του στο ναυτικό και ο Ανδρέας Κουτσουβέλης τριτοετής Φυσι-

κομασηματικής Σχολής Αθηνών, σπουδάζει Κομπιούτερς στην Αμερική.

Ο θάνατος του Αντ. Π. Κουτσουβέλη βύθισε στο πένθος την οικογένειά του, τους συγχωριανούς και φίλους και τους συναδέλφους του.

Παραθέτουμε σχετικό δημοσίευμα από την εφημερίδα των εκτελωνιστών:

«Άλλη μια αγγελική μορφή πέταξε μακριά μας, στο ξεψύχισμα τ' Απρίλη, ο πρoός κι αξιαγάπητος Κυρ. Αντωνάκης Κουτσουβέλης, διακριτικά και ευγενικά όπως έζησε την ζωή του. Πέταξε στους ουρανούς για να απολαύσει την αιώνια γαλήνη. Ο αλησμόνητος πέρασε μια ζωή γεμάτη ευγένεια, πραότητα και επαγγελματική συνέπεια, ποτέ του δεν καταπιάστηκε με τις μικρότητες και όλος ο εκτελωνιστικός κόσμος καυχότανε να λέει πως είναι συνάδελφος ενός τέτοιου ανθρώπου. Η μοίρα του όμως δεν τον αδίκησε, τον ευτύχησε να δει τον μοναχογιό του να πορευτεί στον ίδιο πετυχημένο επαγγελματικό δρόμο που χάραξε αυτός και τα εγγόνια του ολοκληρωμένους και σωστούς άνδρες. Το πέρασμά του απ' την ζωή άφησε τις πιο καλές εντυπώσεις και όσοι τον γνώρισαν θα θυμόμαστε με νοσταλγία την γλυκειά του μορφή. Αιώνια θα είναι η μνήμη του και ανάλαφρο το χώμα που θα σκεπάζει το μεστωμένο κορμί που έκρυβε μέσα του μια υπέροχη αγνή, παιδική ψυχή.

Στους φίλους συγγενείς ευχόμαστε να θυμούνται πάντα με καμάρι τον άνθρωπο που μας δίδαξε πώς μια δυναμική ψυχή μπορεί να συνυπάρξει με το σεβασμό και την πραότητα».

Μνημόσυνα:

— Στις 8.6.86 έγινε το μνημόσυνο του Αντωνίου Κουτσουβέλη.

— Στις 21 Ιουνίου 1986 οι γονείς και ο αδελφός του Γιώργος στη συμπλήρωση ενός χρόνου από τον πρόωρο χαμό του λατρευτού τους 20χρονου Άγγελου Αλ. Σίμου, τέλεσαν σε στενό οικογενειακό κύκλο, επιμνημόσυνη δέηση στον ιερό ναό Αγίων Ασωμάτων Θεσείου και παρέθεσαν ένα πλήρες γεύμα στους 25 τροφίμους του Σπιτιού Γαλήνης της συνοικίας Μεταξουργείου.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΑΣ

■ ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ — Κ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ, Ασφαλ. Σύμβουλος της «Ευρωπαϊκής Πίστης», Βαλτετσίου 50 - 52 5ος όροφος (τηλ. Γραφ. 36.37.618, Οικ. 77.09.054)

■ ΒΙΒΛΙΑ — Στο Βιβλιοπωλείο «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ» του Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Σίνα 30, τηλ. 36.31.313.

■ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ — ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ, Λυκούργου 10, Αθήνα, τηλ. 32.40.800 - 64.42.354.

■ ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ καλλιτεχνικές, ΦΙΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Γερανίου 9, τηλ. 52.36.087.

■ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ — ΝΙΚ. Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Ιωαννίνων 32, Κολωνός, τηλ. 51.44.666.

■ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ — ΧΡ. Γ. ΔΑΝΙΗΛ, Δουκάδων 7, Νέα Ιόσσια, τηλ. 57.33.336.

■ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ — ΕΥΘΥΜΙΑ Γ. ΧΑΣΙΑΚΟΥ, Λογίστρια, Δημοκρατίας 6, Ζωγράφου. Αναλαμβάνει τήρηση λογιστικών διδλίων Α, Β, Γ, Δ κατηγορίας. Τηλ. 77.08.098.

■ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ από και προς Καλοσκοπή — ΑΡ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987 (Καλοσκοπή 91.543).

■ ΟΠΤΙΚΑ — Σ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ, Ακαδημίας 100 (Πλ. Κάνιγγος).

■ ΠΛΑΚΙΔΙΩΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ — ΧΑΤΖΗ-ΧΡΙΣΤΟΦΑΣ ΑΘΑΝ., Ερ. Σταυρού 6, τηλ. 69.31.650.

■ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ — ΓΙΑΝΝΗΣ Ζ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ασπασίας 34, Χολαργός, τηλ. 65.31.426, 65.12.449.

■ ΣΧΟΛΕΣ «ΩΜΕΓΑ» — ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΟΤΡΟΠΟΣ, Πλατεία Συντάγματος.

■ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ — Ν. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Βερανζέρου 14, τηλ. 52.39.450.

■ ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ — Δ. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Σανταρόζα και Σταδίου 48 (στοά), τηλ. 32.12.090.

■ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ — ΝΙΚ. ΑΚΤΙΔΗΣ, Φαραντάκου 30 Αμπελόκηποι, τηλ. 77.52.163, 77.70.824.

■ ΕΝΔΥΜΑΤΑ - ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ παιδικά — «ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ», Ιωαννίνων 87, Κολωνός, τηλ. 51.39.180 - 51.36.642.

■ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Τασοπούλου 7, Αγία Παρασκευή, Τηλ. 65.93.477 - 63.90.640.

■ ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ, «Βιοδάμ» — ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ και ΣΙΑ, Περικλέους 45, τηλ. 32.26.841.

■ ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ «ΣΙΑΦΑΚΑ», Σαπφούς 12, Πλ. Κουμουνδούρου.

■ ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ - ΠΙΤΖΑΜΕΣ — Γ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987.

■ ΤΑΒΕΡΝΑ — ΚΟΥΦΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ποταμιάνου 2, Ιλίσια (πίσω από Ξενοδ. «Χόλυ Ντέυ»), τηλ. 77.87.201.

■ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ — ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΚΑΣ, Στουρνάρα 47, τηλ. 36.39.475 - 36.39.478.

■ ΥΑΛΙΚΑ — α) Κατάστημα ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λέκκα 20 (Σύνταγμα), τηλ. 32.27.872. β) Κατάστημα ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Συρράκου 20 - 22, Κολωνός.

■ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ — ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ Γ. Κυπαρίας - Μιλήτου Πειραιάς.

■ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ «ΑΛΕΞΙΦΩΤΟ», Μ. Ασίας 35. Γλυδί, τηλ. 77.53.831.

■ ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ — ΒΑΣ. Π. ΧΑΜΗΛΟΣ και ΣΙΑ, Ανδριανουπόλεως 30, Κολωνός, τηλ. 51.31.359.

■ ΧΥΜΟΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ — Κ. Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ, Κυπρίων Αγωνιστών 15, Αργυρούπολη, τηλ. 99.25.889, 99.17.845.

■ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ — ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ Ακτή Μιαούλη 7 - 9 (7ος όροφος) Πειραιάς, (τηλ.:

Η «Κουκουβίστα»

στην Έκθεση του Δήμου Αθηναίων

Τον μήνα Μάιο το Δελτίο επικοινωνίας του Συνδέσμου μας, η «Κουκουβίστα» πήρε μέρος στην έκθεση που διοργάνωσε ο Δήμος Αθηναίων στο Πνευματικό Κέντρο του Πάρκου Ελευθερίας.

Στην Έκθεση που είχε τον τίτλο: «Οι εν Αθήναις» πήραν μέρος οι κάθε λογής εφημερίδες, έντυπα, δελτία Συλλόγων, Σωματείων και Ενώσεων όλων των κατοίκων της Αθήνας που κατάγονται από την επαρχία.

Η εφημερίδα μας έστειλε, σύμφωνα με το δικαίωμα πού της έδινε η Έκθεση, 3 φύλλα: Το πρώτο, το τελευταίο κατά σειρά και άλλο ένα δικής μας επιλογής. Η συμμετοχή του δελτίου μας απέσπασε ευμενή σχόλια τόσο από τους παρισταμένους συντάκτες άλλων εφημερίδων, όσο και από την αντιδήμαρχο Αθηναίων Κα Δωρή.